

ΕΛΛΑΣ

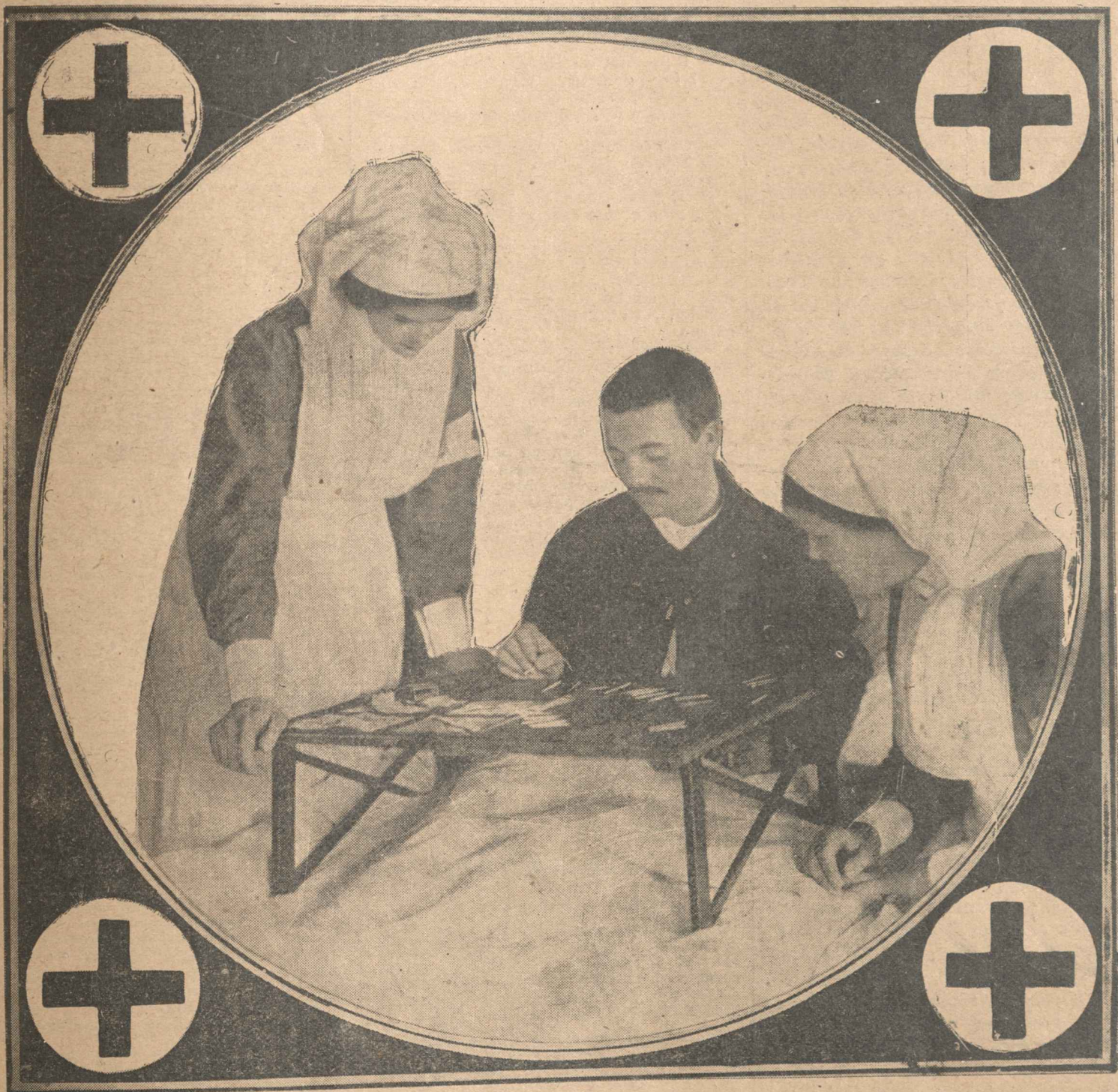
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 7^{ον} ΑΡ. 606
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ. - ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1914
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΔΕΗΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 3 Α

ΑΠΟ ΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Γάλλος τραυματίας νοσηλευόμενος εις ένα νοσοκομείον του Έρυθρου σταυρού, έξηγει εις δύο δεσποινίδας νοσοκόμους τας λεπτομερείας της Γαλλικής προελάσεως και προς καλλιτέραν κατανόησιν των κινήσεων αναπαριστά με σπέρτα τας θέσεις των διαφόρων στρατιωτικών σωμάτων, επάνω εις ένα τραπέζι του νοσοκομείου, το όποιον εις την περίστασιν αυτήν αντιπροσωπεύει το θέατρον του πολέμου.

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ

Έστωτε, έτηρ. 80. 10 ετάμ. 80. 5
Έστωτε, > φρ. 15 > φρ. 8
Ρωσίας > ρουβλ. 6 > ρουβλ. 3
Αμερικής > δολλ. 5 > δολλ. 3,12

Αί έγγραφαι άρχονται και λήγουν οιανδήποτε εποχήν του έτους. Ουδέμία αίτησις έγγραφής λαμβάνεται υπ' όφιν άν δεν συνοδεύεται υπό του αντίτιμου.

ΑΝ ΗΤΟ ΑΛΗΘΕΣ

Τι να πιστεύω κάποιος τέλος πάντων από τον κυκλώνα που δημιουργούν τα τηλεγραφήματα των έμπολέμων; Ποια είδησις, αληθεύει και ποιών επιτελείται ψεύδεται; Ποιος νικητής και ποιος ήτταίται; Προχθές τηλεγραφήθη ότι ο Αύτοκράτωρ της Αυστρίας πνέει τα λείψανιά. Είπε ενδεχόμενος, καθ' ήν ώραν αναγινώσκονται αι γραμμαί αύται, να έχρη διαφρευσθή ή είδησις. "Αν έν τούτοις ήλθενεν ότι ο ύπεργηγρος Αύτοκράτωρ άποθνήσκει, τό γεγονός τούτο ήδύνατο να έχρη κάποιον έπιρροήν επί του πολέμου. Έπιστεύετο άλλοτε ότι και έν καιρώ ειρήνης ο θάνατος του Φραγκίσκου Ίωσήφ θα έφερε κλονισμόν εις την πολυσύνθετον αυτοκρατορίαν και ότι συνεπώς ή ζωή του ήτο ή απαράτητος συνδετική δύναμις δια τους διαφόρους λαούς, οι όποιοι ήνελγοντο την δυναστείαν του. Πολλά περισσότερον τώρα ότι ο πόλεμος λυμνίνεται την Αύστερουγαρίαν και αι βάσεις του κράτους κλονίζονται και μία επαρχία του άπεσπασθη υπό του έχθρου, και άλλαι άπειλούνται από τους Σέρβους, τους Ρουμάνους και τους Ιταλούς, πολλοί περισσότερον τώρα ένας τοιούτος θάνατος θα έδιδε τό σύνθημα εις μίαν μεταβολήν πολιτικήν, με άδηλα αποτελέσματα. Είπε ενδεχόμενος και την ειρήνην άκούη να ζητήσουν οι λαοί της Αύστριας, τουλάχιστον οι Ούγγροι, οι άμειώτερον κινδυνεύοντες, όποτε δλόκληρος ο Εύρωπαϊκός πόλεμος θα εισέληθη εις νέαν φάσιν. "Αν συνέβαινε η άποχωρήσις σήμεραν ή Αύστρια εκ της πόλης, όρισμένως ο πόλεμος θα έτελείωνεν εντός όλίγου. Αλλά δύναται κάποιος να φθάνη εις τόσον ποθητά συμπεράσματα, άφού σιτηρίζεται εις τόσον έπιφαλεις είδησεις; Ο πόλεμος αυτός άπειλεί να γίνη χρόνιος και να βασανίση δλόκληρον την άνθρωπότητα επί πολύ, άν δεν συμβή κάθεν άπεροπτον, τό όποιον να μάς δηγήσχη εις τό τέλμα ενφ' τό γεγονότα όλα μίς δεικνύνουν, ότι μόλις εύρισκόμεθα εις την άρχήν.

Υ. Γ. Είχε τυπωθή τό άνωτέρω άρθρον, όποτε έφθασε νεωτέρα είδησις διαφεύδουσα την άσθένειαν του Φραγκίσκου Ίωσήφ.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

10-12 Δεκεμβρίου 1914

Ο πόλεμος

Είς τό Αύτικόν μέτωπον του πολέμου οι σύμμαχοι προελαύνουν βραδέως, πιζόντες τους Γερμανούς.

Τά Άγγλο-Γαλλικά στρατεύματα κατέλαβον τό Ρουλέρ.

Άγγλικά πολεμικά πλοία έμβομβάρδισαν την Βελγικήν παραλίαν και έπέφεραν ζημίας εις τάς Γερμανικάς έπιχειρήσεις των υποβρυχίων έν Ζέεμπουργ.

Έπανεληφθησαν αι έργασίαι της Γαλλικής Βουλής. Καί κατά την έναρξιν αυτών ο κ. Λεσαντέλ και ο πρωθυπουργός κ. Βιβιανί όμιλήσαν περί του πολέμου με βεβαιότητα περί της τελικής νίκης.

Ο άγων εις τό Άνατολικόν μέτωπον εξακολουθεί πεισματώδης, άν και ή δραμότης του χειμώνας παρακωλύει τάς έχθροπραξίας.

Ο Τσάρος μετά της Τσαρίνας έπισκέφθησαν τό Λομπόν.

Οι Ρώσοι ύπεχώρησαν εις τό κέντρον του μετώπου των επί του Βιστούλα, κρατούν όμως την γραμμήν Μπρούρα μέχρι Ράβιας.

Η έπίθεσις των Αύστριακών εις την Γαλλίαν άνεκόπη με πολλάς άποκλήσεις του Αύστριακού στρατού.

Βεβαιούται ότι δις ή Αύστρία εξέητησε να κλίσση μονομερώς ειρήνην μετά της Σερβίας, άλλ' ή Σερβία ήγήνη.

Μεγάλη έλλειψις άγτου παρατηρείται κατ' αυτάς εις την Αύστρίαν.

Οι Ρώσοι εις τον Καύκασον άπώθησαν τους Τούρκους, οι όποιοι άναστυσσάσθμενοι θ' άμυνθούν μεταξυ Βάν και Έρζερούμ.

Η βόρειος άκτις της Άλεξανδρέτις έμβομβαρδίσθη υπό έχθρικού προς την Τουρκίαν πλοίου.

Μεγάλη συγκέντρωσις συμμαχικών στόλων παρατηρείται πρός τόν Δαρδανελλίον.

Ο Πρόεδρος της Τουρκικής Βουλής, κατά την έναρξιν των έργασιών της, όμιλήσας εξέηγησε, διατί ή Τουρκία άπεδύθη εις τον νέον πόλεμον.

Τουρκικά πολεμικά διέσπειραν πλήθος τορπιλλών εις τον Εύξεινον πόντον.

Ο Γερμανός πρίγκιψ Μπίλο, μεταβίς εις την Ρώμην συνηντήθη μετά του Βασιλέως της Ιταλίας, του Προθυπουργού και του Υπουργού των Έξωτερικών.

Η Γερμανία έτοιμάζεται να καλέση υπό τό όπλο άκούη 4 εκατομμύρια άνδρων.

Τό Γαλλικόν ύποβρύχιον «Κιουρί» έβυθίσθη υπό των πυροβολείων των Αύστριακών άκτών.

Τό Αύστριακόν ύποβρύχιον «12» έτορπίλλασε την Γαλλικήν ναυαρχίδα εις τό στενόν του Ότράντου. Είναι άγνωστα όμως τ' αποτελέσματα της τορπιλλώσεως.

Έσωτερικά

Η Βουλή εξακολουθεί όμαλώς τάς έργασίας της, ψηφίζουσα διάφορα νομοσχέδια.

Έπανεληθη εις την Βουλήν και ή σύμβασις μεταξυ Δημοσίου και Έθνικής Τραπεζής προς ψήφισιν.

Την Πέμπτην ήρχισεν ή επιθεώρησις των κληρωτών των στρατ. σωμάτων Άθηνών, παραστάτας και του Βασιλέως.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ο κ. ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ

(Είς τό χρονογράφημα του κ. Γρ. Ξενοπούλου της παρελθούσης Κυριακής 7 Δεκεμβρίου, σχετικώς με τον κ. Σταματιάδη, τον δημιουργήσαντα τό ζήτημα της 'Ιλιάδος' πρό ήμερών, περιείχετο ή σημερινή: «άνταρκτον πρόσωπον, ως λέγουν». "Επί της παρατηρήσεως ταύτης έλαβον την ακόλουθον έπιστολήν):

Αξιότιμε κ. Διευθυντά της 'Ελλάδος

Είς τό φύλλον της Κυριακής (της μεσοίντος) αναγινώσκον τό χρονογράφημα του κ. Ξενοπούλου, παρετήρησα μετά λύπης να φέρεται ως άνταρκτον πρόσωπον ο κ. Σταματιάδης Α. Φ., όστις εκτός των άλλων εργάζεται και δια την μελοποίησην της Βυζαντινής μουσικής και όστις όχι μόνον άνταρκτος δεν είνε, αλλά 'εξη και Βασιλεύει', όπως λέγει και ή λαϊκή έκφρασις.

Αθήναι, 8 Δεκεμβρίου 1914

Π. Τριανταφυλλίδης (Έκ Κων)πόλεος)

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ο ΑΝΤΙΣΤΑΣ ΚΙ' Ο ΦΤΥΧΟΣ ΑΡΧΟΝΤΑΣ

Παρακαλώ ή τήν πνευματικήν έργασίαν των νέων. Είπε μόνον μου καίχημα, ότι ός παρ' εμάς δέν μου έμπε δι' αυτήν τό ενδιαφέρον, και ότι εις τό εσθρανή, τά ερωτήματα βιβλία, που έχουν άπέσο άγνωστα ή ήμίγνωστα όνόματα, άφιερώνω όλον σχεδόν τον καιρόν μου άφίνουν αι άλλαι άσχολίαι — και έθεός κ' ή ψυχή μου τό ξεύρουν έν είνε διέγυαι... Αποτελεί δέ τούτο καίχημα αληθινόν, και τό λέγω χωρίς ίχνος μετριοφροσύνης, διότι έχω την ιδέαν ότι ένας ήλικιωμένος συγγραφέας είνε άδύνατον να νική τνευματικώς και να εξακολουθή προσδεύων, ένδέν παρασουλθή τάς νεωτείας, τάς τελευταίας έπιδράσεις, διά να γνωρίζεται και να προσαρμόζεται πάντοτε με τό πνεύμα της εποχής. Άλλως ή παλαιά κεκτημένη πέτρα δεν θα τον όφελουσεν εις άλλο, παρά εις τό να τελειώσει ματαιώς της φάρμας του, τά δέν νέα του έργα θα ήσαν κηλόα άπραχαιώμενα πριν τυπωθούν και καλά μόνον να τά διαβάζουν οι συνωμήκοι... Αυτό που κάμνω λοιπόν, τό κάμνω περισσότερο διά τον εαυτόν μου παρά διά τους νέους. Είπε και έγώ ούτως — τό έξομολογούμαι, — και άνάξιν άσχη εγνωσκουσιν εκ μέρους των νέων, τους όποιους έγώ μάλλον ή έπρεπε να εύνομιον, προπάντων επειροσούσιν τού μου στέλλοντά βιβλία των, που άρνούσιν παντοιοτρόπως την προσοχήν μου και με κάμνουν να τά διαβάω. Μετά τούτο ένωσις καθεύς, ότι είνε καθήκον μου στοιχειώδες να γράφω κατά τά ώραιότατα, λοιπόμει δέ ελκωνός που δέν μου δίδεται πάντοτε ή εύκαιρία.

Τό ώραιότερον που έδίδασκα αυτάς τάς ήμέρας, είνε τό ποιήμα του κ. Φώτου Γιορβίλη «Ο Αϊ Νικόλας κ' ο φτωχός άρχοντας». Ο κ. Γιορβίλης είνε από τους πολύ νέους ποιητάς, άλλ' όχι και από τους άγνωστους. Το 'Αρχοντικά' του, ποιήματα ίδιόρρυθμα, έδοθέντα πέρον, έκαμαν άρετά καλήν ένταύτην. Τό σημερινόν όμως έκτενές ποιήμα που φανίνεται άσυγκρίτως άνώτερον. Είπε μια ιστορία, ένας θούλος, από τό συναξάρι του Άγιου Νικολάου. Όταν ο Άγιος ήτον δασκότης εις τά Μύρα της Λυκίας, έξοισεν εις έναν ίδιον τόπον κ' ένας άρχοντας που είχε τρεις όφθαλμούς. Ο άρχοντας αυτός έδυσχόνησε, έφύγχε και από την φτώχειαν έσοπισθή τόσο πολύ, ώστε άπεράσισε να εκμεταλλεύη την εύμορφίαν των θυγατέρων του... Άλλή την ίδίαν νύκτα που συνέλαβε τό άνοστοήτημα, πριν άνατείλ η ήμέρα που θα τό έβλεπεν έκτελεσμένον, ένα χέρι, από τό άνοικτον παράθυρον, πετ ή μέσα εις τό δωμάτιον με τί παλμά έπιπαι, όπου έκοιμόντο άνύπναια τά τρία καταδικασμένα κορίτσια και ο δάσκαλος των πατέρων, — πετ ή α κοκκίνον μετώπον σακκούλι με τρακόσια χρυσά φλοριά. Είς ή σωτηρία! Ο πατέρας, άντι να παύση, ήπανδρεύει εύθύς την πρώτην του κόρην με ένα καλόν κ' εύγενικόν νέον.

Τό ίδιον γίνεται διά την δευτέραν, τό ίδιον διά την τρίτην. Άλλά τίνας είνε τό εφευρισκόν χέρι, που έρριπεν εις τό έστρωμένον άρχοντικόν τρείς φορές από τρακόσια φλοριά; Είπε τό χέρι του Δασκότη. Απο άρχοντικόν, μεγάλην οικογένειαν και ο Νικόλαος σάβει έκείνο τό σπύτι, διότι ή άρχοντιά είνε και σπάνιον και τίμιον, που δέν πρέπει ένα πέτρην ποτέ. Καί τά φλοριά έκείνη, με τά όποια εμπορούσε να βοηθήση τόσα πτωχότατα των Μύρων, έπροτίμησε να τά δώση δια μαζί εις ένα, άλλ' άρχοντικόν.

Αυτήν την ιστορίαν μάς διηγείται ο κ. Γιορβίλης εις ώραίους, καλοκαταληκτικούς ένδεκα συλλάβους, όμοιοκαταληκτικούς όλων εις μίαν δυό και άνά τρείς, και προπάντων εις μίαν πολύ εύτυχή ποιητικήν διάθεσιν, δύναμις της όποιας δλόκληρον τό ποιήμα φαίνεται αληθινά έμπνευσμένον και περιέχει κομμάτια που θα τά εξέηλευε κάθε ποιητής. Όπως κ. η. η. ή περιγραφή των τριών κοριτσιών που μιν μινούται:

Μέσο από τίς κοριτίνες, μέσο στίς σιαίδες Τίς μαλακές και τίς γλυκέες του όφελου, κοιμούνται τρία κορίτσια — τί όμορφάδες! — Σά ρόδα κεφαλάκια ξεβλαστώνον όλόχαλα, άπαράλλαχτα. Άδελφάδες είνε κ' οι τρείς που πλάι άνάμια ήπνώον.

Και αυτό άκούη τό λεπτότατον άφηρηματικόν, μετά τον γάμον της πρώτης κόρης, που έπαναλαμβάνεται με τά ίδια λόγια και μετά

τον γάμον της δευτέρας, τί ώραιάν έντύπωσιν που κάμνει:

Τό βράδυ, στο παλμό διπλό κρεββάτι κινώμενον τά δυό κορίτσια τώρα. Κ' ή πρώτη άν ήρουνταν στ' άγνωστο καί, τίμες χωρίς χαϊρώντας τέτοιαν ώρα

Και έπειτα:

Κ' έτοι τό βράδυ στο διπλό κρεββάτι, Κοιμώταν τό κορίτσι τόνα τώρα, Κ' οι δυό πρώτες άνοήγονταν στο καί,

Τίμες χωρίς χαϊρώντας τώρα.

Και αυτό άκούη οι στίχοι:

Πόσο είνε εύγενικό, μικρό, όροσάτο, Τό χέρι που ήν εύτυχία μου δινέι!

Μόνον έδώ κ' έκει ύπάρχουν μερικά λέξεις, που μου έφάνησαν όχι με πολλήν καλίσθησιαν διαλεγμένα, και άλλαι τόσαι φράσεις, τίς όποιες ύπερήκουσεν ή άνάγκη της όμοιοκαταλήξεως, χωρίς να έξυπηρετούν καμμίαν άλλην Π. Χ:

..... Μά όχι. Πρέπει Νά ψάξω να τον εύρω, να φιλήσω Τά πόδια του. (Και τούτο άν τό έπιτρέπη).

Και άλλου:

..... Σ' ένα παραθυράκι που μια γλάστρα Με φρονιτωό βασιλικό έστειλάν, Κ' ένα σακκούλι κοκκίνο, (όλο πάστρα)...

Βλέπετε, ότι ή σκληρή ρίμα κίμνει κάποτε του κ. Γιορβίλη χαϊάστρα. Τί καλά, άν τό κωκίνο σακκούλι, άντι φλωριά, είχε μέσα πάστρα!

Άρξτε τώρα να συζητήση όλίγον και ή γεντρική ιδέα του ποιήματος, όπως φανίεται από όσα λέγει περί εύγενείας ο εύγενής Δεσπότης Μύρων, παίζων μάλιστα και με τά κρόσα... τό ράσιν του (όσων με κρόσα δέν είνε πατέ μου, αλλά ζητήσατε πάλιν την ούμην) δυστυχώς όμως δέν ύπάρχει τόπος. Θα προσθέσω μόνον, ότι ή πατήρ βυζαντινή ζωγραφιά τό έξοφύλλου, κυρμένον από τον ίδιον τον ποιητήν και σωφιστή εις την σκότιμον άτεχνίαν της, είνε πολύ ύποβλητική, και θα συγκριλαίσουν έπαναλαμβάνων, ότι ο «Αϊ Νικόλας», παρά τά μικρά, άσχηματά αυτά ψεγάδια, είνε ένα εύμορπον ποίημα, που διαθέτει πολύ εύγενήσιν τον άναγνώστην, —τόν έ-ζοικωμένον, έννοείται, με την νεωτερίαν ποιητικήν γλώσσαν. ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΛΟΣ

ΜΙΑ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

Είς τό φουαγιέ του Βασιλικού Θεάτρου έγινε την παρελθούσαν Τετάρτην ή συναυλία του βιολιστού κ. Χρ. Ερσάτη, διπλωματούχου του Καίσαρβασιλικού Όδείου της Βιέννης. Σ' αυτήν ή διαλεκτός μας μουικός έδειξε τό έξαιρετικό του ταλέντο εις άριστοτεχνηματικές συνθέσεις του Μπαχ και του Παγανίνι. Και άπέσπασε τον θαυμασμόν και τον ένθουσιασμόν των παρευρεθέντων, μεταξυ των όποιων διεκρίνον αι Α. Α. Υ. Υ. ο πρίγκιψ Χορσφόρδος και ήλικιωμένης Νικολάου. Τό κοινόν της έστειρόδος ταύτης ήτο έντελώς έλεκτικόν, αλλά δυστυχώς, πολύ άραιόν. Είς τούτο βεβαίως συνέτειλε και ο καιρός. Άλλ' είνε και αυτηρόν σημείον άδιαφορίας της κοινωνίας μας.

ΣΟΝΕΤΤΟ

ΟΛΟ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ

Ξελογιασμένη μου ή ψυχή. Και ξεγελάστρα ή λήθη Καινούργιους πόθους και τρελλούς. Άνάβει μου στά στήθη. Κάθε παλμό μου όνειρο 'ετό χάρο άφωσάλενει, έναγυρνώνα τά παλάμ' ατόσχαστα ή θύμησιν παλεύει... Άχ ή ζωή μας προχωρεί κ' έμπρός όλο διαβαίνει, Όλο καινούργια έρχονται κ' όλο παλιά ξεχνώνται Τ' είν' ή ψυχή μας θάλασσα κ' όλα τά συνεπαίρνει.

Άρσινόη Ταμπάκοπούλου

ΕΛΛΑΣ

ΕΝΘΥΜΗΣΙ

IV

«Δέν ύπάρχει άνοσφρέεια όρουσ τόσον τραγεία, που να μην μπορούν να τήν άρεθούν δυό άνθρωποι, όταν είνε μαζί» Ίψεν

Ήμνες λοιπόν εύτυχής... Είς τό βάθος όμως του συνασθηματός μου έννοιωσα, όταν έφραγα, μία λύπη, γιατί μέσα στην άπόστασι δέν μπορούσα να σου δείξω ποιος ήμιας έσωτερικός, ήθικώς άπέανντι σου. Και ή λύπη μου ήτανε που έβλεπα πως δέν μπορούσα να σου γράψω, χωρίς να σε έκθέσω σε κίνδυνο. Έθελούσα την ύπόληψιν σου πολυτιμώτερη από την ύπαρξή μου... Και αυτό ή διαδοχή σου τό ήξερε, γιατί άλλωώς δέν ήτανε δυνατόν να ελσαι τόσο λεπτή μαζί μου. Είχες όμως ένα φόβο...

Και ο φόβος σου ήτανε φυσικός: έγώ όμως τον παρεξηκούσα. Έλεγα:

— Δέν έχει έμπιστοσύνη ούτε να της έξομολογήθω! Γιατί να μη δώλιν να μ' άκούση, κ' όταν βρη πως οι λογισμοί μου δέν είνε άντάξιοι της παρθενικότητος της ψυχής της να με περιφρονή; Κι' είμαι δυστυχής... Κι' άπληξιμένος ένα βράδυ — θυμάσαι; — έβγανα τό γράμμα και στό έδειξα:

— Άδριο θα στό στείλω!

Και σου δέ μου είπες τίποτε μόνον που τό έκόνταξες...

Τό γράμμα αυτό —τό έξερεις τώρα —στό έδειξα μέσα στό φως της ήμέρας και μέσα στό σκοτάδι της νυχτας, και μ' αυτό έντύπησα τη θύρα της άβύσσου. Και ή ψυχή σου ή άγγελική —πως να της έκάρωσω την εύγνωμοσύνην μου, άφού ή ζωή μου είνε λίγη γι' αυτό; — δέ μ' άφησε να προχωρήσω:

— Μη, μου είπες, γιατί θα χαθής... Έλα μαζί μου!

Και την άκολούθησα.

— Δες, μου πρόσθεσε, τό μυστήριον του άπειρου, που άνύποπτος έβράδιζες υπό τον ουρανόν...

Και γύρισα και κύνταξα θαμνωμένους και μου είπες:

— Μη φοβάσαι! Εγώ σε οδηγώ!

Και προχωρήσαμε μαζί «πάντοτε ύψηλά και πάντοτε έμπρός»...

»

Τό έπεισόδιο έκείνης της Κυριακής όφειλεται βέβαια σε παρεξήγησι. Από ένα πεισματάκι έκούκωσες έμπρός στη φίλην σου — έχω πεπεισθή, πως δέν ήτανε αυτή ή πρόθεσι σου — άσφαλτα την ψυχή μου...

Έκαμα τρέλλες; Έστο. Άλλά έγώ δέν τίς άγνοώμια, γιατί άποτέλουν την πεύ άναμνηστική απόδειξι μιας άγνόητος, γεννημένης από τό ύπέργχο, που μου στέλνει ή ματιά σου, τό άδριο, που μου σκορπάει τό γέλιό σου και τό αιώνιο, που μου χαρίζει ή ψυχή σου σού ζήτω μόνον συγγνώμη, γιατί έδειξα, χωρίς να θέλω, τη λεπτότητα σου...

Πρέπει να ξέρης επί πλέον —έπιτρέψέ μου λίγες λέξεις ακόμα —πως ή άπόστασι, που μου όρίζεις, είνε σεβαστή άντι πάσης θυσίας, και όσον ήπιως και άν καταλαμβάνωμαι από έπαναστατικές έξέψεις δέ θα την ύπερβώ, ούτε και όταν φορής την κόκκινη ούμπα σου! Η θέλησή σου —πρέπει να έξης την πεποίθησιν αυτή —είνε νόμιμος για μένα, που δέ σκέπτομαι να παραβώ, ούτε μέσα στό πύρ του μαρτυρίου, όπθεν σου στέλνω μειδιάματα.

«Ω, την ήμέρα που είνε πεύ όραιο! τ' ό τίς άλλες μη με λησμονής στην προσευχή σου...» Ν. Χ.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

— Ένφ' αυτάς τάς ήμέρας άνοίξε τάς πύλας του και έννατος κινηματογράφος εις τάς Άθήνας, θέατρον με έμπήρους ήθοποιούς δέν κατορθώνονεν να έχωμεν.

Και έμειναν εν πλέον με μόνον μίαν όπερέτταν.

— Οι άλλοι θίασοι έφυγαν.

— Ο θίασος της κ. Κυβέλης, άφού έδωσε τάς τελευταίας του παραστάσεις εις τό Βασιλικόν θέατρον την Κυριακήν, την Τρίτην έφυγε διά Μιτυλήνην.

— Σημειωτέον δέ ότι ή Μιτυλήνη είχε θέατρον περισσότερον από τάς Άθήνας κατά τον έφεδρον χειμώνα, διότι έπέστεισαν από εκεί σχεδόν όλοι οι Άθηναίοι θίασοι.

— Ο θίασος της δίδος Κοτοπούλη, άφού την Δευτέραν τό βράδυ έδωσε την τελευταίαν του παράστασιν εις τό Πανελλήνιον — μόλις την 8ην! — έφυγε την Τρίτην διά τό Ηράκλειον

3

της Κρήτης. Έκείθεν δέ θα μεταβή κατόπιν και εις τά Χανιά.

— Είς τον σύλλογον «Παρνασσόν» την Δευτέραν τό άπόγευμα έδόθη έσπερος τόν κ. Ι. Πολέμη, εις την όποιαν έπαύθη τό μονόπρακτον έργον του κ. Πολέμη «Η γυναίκα» με την κ. Κυβέλην.

— Ο κ. Σαμάρας έτοιμάζει τώρα νέαν όπερέτταν, επάνω εις λιμπρέτο τόν κ. κ. Ν. Λάσκαρη και Π. Δημητρακοπούλου.

Η νέα αυτή όπερέττα όνομάζεται «Η πριγκήπισσα της Σάων» και θα παιχθή έδώ κατά την άρχήν της άνοίξεως. Ο Θεατικός

ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΚΑΙ ΣΚΕΥΣΙΣ

Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΟΥ Μ. ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

Περί του Γερμανού στρατήρχου Μόλτκε, όστις διηύθυνε τάς έπιχειρήσεις του Γερμανικού στρατού κατά τον πόλεμον του 1870, λέγεται και θεωρείται βέβαιον ότι έκτοτε είχε κατάρτισι σχέδια επιθετικά και άμυντικά της Γερμανίας διά πολλάς περιπτώσεις.

Μία των περιπτώσεων τούτων ήτο και ο ήδη διεξαγόμενος διμετώπος Εύρωπαϊκός πόλεμος. Κατά πόσον όμως τά σχέδια ταύτα του Μόλτκε, τά όποια όυτος, όταν άπέθανεν άφίκεν ως στρατιωτικήν κληρονομίαν εις την πατρίδα του, έφηγηθήσαν άκέραια ή τροποποιημένα ή πρόκειται να έφαρμοσθούν, δέν έγνώσθη.

Έξ άλλου όμως είνε βέβαιον ότι ή στρατηγική του Μ. Ναπολέοντος λαμβάνεται υπ' όψει σημερινώτατα κατά τον παρόντα πόλεμον.

Όλοι οι στρατιωτικοί της Εύρώπης και του λοιπού κόσμου έμελέτησαν ή μελετούν τάς διαφόρους πολεμικάς έπιχειρήσεις του μεγάλου Κορσιζανού και ούτω δύναται να λεχθή έν τινι μέτρον βασίμως ότι ο Μ. Ναπολέων και άποθανών εξακολουθεί να επηρεάζη σπουδαίως τάς συγχρόνους μάχας και λοιπάς πολεμικάς έπιχειρήσεις.

Περισσότερον όμως των άλλων στρατηγών οι Γάλλοι όφελούνται περισσότερο από τά διδάγματα, τά φανερά, ή κατόπιν βεβίας μελέτης έξηγμένα εκ της στρατηγικής του Μ. Ναπολέοντος.

Τούτο δέ καθόσθον πάλιν του ότι οι Γάλλοι είνε μαθηταί του Ναπολέοντος, άλλα και κατέχουν πλείστα έγγραφα σχετικά με την δράσιν του, τά όποια κρατούνται μυστικά διά τους έξουους.

»

Πρωτίστος ο Γάλλος άρχιστράτηγος Ζόφρ θεωρείται ως θερμώτατος θαυμαστής και πιστός μαθητής του μεγάλου έκείνου στρατηλάτου, του «Θεού του Πολέμου» κατά τον ήμετερον στρατηγόν Θ. Κόλοκορρόνην.

Έπανελημμένους δέ ύπεστηρίχθη ότι τό σχέδιον της παρά τον Μόργην ποταμόν νικηφόρον διά τά συμμαχικά όπλα άντεπείθεον του Ζόφρ, ο άρχιστράτηγος ούτος κατήργησε επί τη βάσει σχεδίου του Μ. Ναπολέοντος, επιδιώκοντος να παραστή και νίκηση εις τό αυτό πεδίον μάχης τους αντιπάλους του.

Πάλιν του Ζόφρ όμως και οι άλλοι στρατηγοί, καθώς έσομείωνται και πριν, κατέγιναν συστηματικώς ή καταγίνονται με την ύπερόχον στρατηγικήν του Μ. Ναπολέοντος.

Πολύ ή όλίγον πάντες διαφωτίζονται από τον μεγαλοπρεπή έκείνον άτέρα ή πρόκειται να διαφωτισθούν κατά την εξέλιξιν του Εύρωπαϊκού πολέμου.

Τούτο μαρτυρούν εκτός άλλων ένδειξεων και αι διάφοροι κρίσεις, αι όποιαι έγάρησαν διά τό μέχρι τούδε μέρος του διεξαγόμενου πολέμου, είτε προς πρόβλεψιν του τί και πως δύναται να συμβή ή άν θα συμβή τούτο ή έκείνο.

Έπιχειρήσεις και καταδίκα δέν λείπουν βεβαίως όσον άφορά τάς έπιχειρήσεις ή τάς ύποδείξεις του Μ. Ναπολέοντος. Άλλ' αυται στέφονται σχεδόν πάσαι έναντίον της τακτικής αυτού και όχι της καθαρώς στρατηγικής αυτού τέχνης.

Άρκετα νικήσεις της Ναπολεοντικής τακτικής θεωρούνται υπό τινωάνεγνάρμοστοι ένεκα διψόρων λόγων. Άλλά ή στρατηγική αυτού άπόλαυει περισσότερας έκτιμήσεως και διά τους πολλούς της σημεριν.

Όσοδήποτε ο στρατιωτικός νοΐς του Μ. Ναπολέοντος άποτελεί μία τορινόν φως διά τους στρατιωτικούς. Και άναγνωρίζεται γενικώτατα, ότι από την μελέτην των σκέψεών του μόνον όφείλεται δύναται να προέλθ.

Γεώργ. Πατής

Ο ΚΑΤΑΠΟΝΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Ἡ θάλασσα, περιβάλλουσα τὰς Ἀγγλικὰς νήσους, τὰς περιτρύχει κυριολεκτικῶς.

Ἡ γνώμη αὐτῆς στηριζομένη εἰς τὴν παρατήρησιν ὅτι ἡ καταστροφή αὐτῆς τῆς Ἀγγλίας ὑπὸ τῆς θαλάσσης εἶνε σταθερὰς συνεχέας καὶ ὅτι καμμία ἐλπίς δὲν χωρεῖ ὅτι δύναται νὰ παύσῃ ἢ νὰ διακοπῇ καὶ μετὰ καιρὸν, φθάνει μέχρι τοῦ σημείου νὰ προσεῖπῃ ὅτι βαθμυδὸν αἱ νήσοι ἐκ τῶν ὁποίων ἀποτελεῖται ἡ κυρίως Ἀγγλία, κατατρογόμεναι ὑπὸ τῶν θαλασσίων ὕδατων, θὰ ἐξαλειφθοῦν μίαν ἡμέραν ἐντελῶς ἐκ τοῦ γεωγραφικοῦ χάρτου τῆς Εὐρώπης.

Τὴν γνώμην αὐτὴν τὴν ὁποίαν διέτυπωσε πρὸ τινων ἐτῶν ὁ Ἀγγλος γεωλόγος Ἀλβέρτος Κνὸσελλ, παρεδέχθησαν πλείστοι ὅσοι εἰδήμονες σοφοί.

Μερικοὶ μάλιστα ἐξ αὐτῶν τὴν ἐνεκκολπῶθησαν ἐξαιρετικῶς θερμὰ καὶ ἠσχολήθησαν μάλιστα νὰ τὴν ἐνισχύσουν διὰ νέων ἐπιχειρημάτων καὶ νέων διαφορῶν σχετικῶν ὑπολογισμῶν.

Κάποιος ἐκ τούτων μεταξὺ ἄλλων παρατηρήσων τὸν διὰ τὴν ἡρέμα διενεργουμένην αὐτὴν καταστροφήν τῶν Ἀγγλικῶν νήσων, ἐτόνισεν ὅτι μετὰ χρόνον ὀλίγον ἀπέχοντα τῆς σημερινῆς, ὁ περίφημος πορθμὸς τῆς Μάγχης, περὶ τοῦ ὁποίου τόσος θόρυβος καὶ ἀγὼν γίνεται μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ τῶν Συμμάχων κατὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, θὰ χάσῃ μέγα μέρος τῆς ἐξαιρετικῆς ὑψίστης στρατηγικῆς τὸν σημασίας ἀπὸ Ἀγγλικῆς ἰδίως ἀποφύας, διότι θὰ ἐξη εὐρυνθῇ σημαντικῶς ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς θαλάσσης βαθμιαίας καταστροφῆς τῶν Ἀγγλικῶν παραλίων.

Εἶνε ἀληθές ὅτι ὁ ἐν λόγῳ καταποντισμὸς, τὸ «ἡσυγὸν ὀκάνισμα», διὰ τὰ μεταχειρισθῶν, μὲν εἰς ἄλλου πεδίου, τὴν περιήρησιν διὰ τοῖς Γερμανοῖς φράσιν τοῦ Γάλλου ἀρχιστρατήγου Ζοφρ, γίνεται πανταχόθεν. «Ὅλα δηλαδὴ τὰ σημεῖα τὸν παραλίον εἰς τὰς Ἀγγλικὰς νήσους παρουσιάζουν τὴν διάρρησιν ταύτην. Ἀλλὰ ὅχι καὶ εἰς ἴσον βαθμὸν.

Ταχύτερα γίνεται ἡ καταστροφή πρὸς τὰ παραλία, τὰ ὁποία περιέχει ὁ Ἀτλαντικὸς Ὠκεανός.

Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ διαφορὰ μετὰ τῆς διαβρώσεως τῶν σημείων αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων δὲν εἶνε πολὺ μεγάλη, ἐσχηματίσθη ἡ ἐπιστημονικὴ πεποιθὴς, ὅτι πλὴν αὐτῶν, ἡ καταστροφή γίνεται μεγαλύτερα καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα τῆς Ἀγγλίας διαδοχικῶς.

Αὐτὸς εἶνε ὁ ἀπώτερος, ἀπώτατος πιθανότατος, ἐδαφικὸς κίνδυνος τῆς Ἀγγλίας. Κίνδυνος δὲ καταρῆς ὅχι μόνον διότι πραγματοποιεῖται πρὸ πολλοῦ καὶ συνεχῶς, ἀλλὰ καὶ διότι εἶνε βέβαιος. Αὐτὸ ἔγνε κοινὸς παραινέων. Καὶ τὸ πιστεύουν καὶ ὅσοι ἀκόμη ἐκ τῶν ἐπιστημόνων δὲν ἐγράψαν σχετικῶς, ἀλλὰ παρεδέχθησαν σιωπηλῶς τὴν ἀλήθειαν, ἥτις ἀπεκαλύφθη ἀπὸ τὸν Κνὸσελλ καὶ ἄλλους συναδέλφους του.

II.

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΡΝΕ ΜΟΥ

Ἡ ἀποφινὴ βραδυὰ μοῦ θυμίζει περσμένους νύχτες χειμωνιάτικες, ποῦ, ὀλομόναχος κλεισμένος μέσα στὴν καμμά μου καθόμουν καὶ τὴς ἐγραφα τὰ γιομάτα ἐμπνευσί γράμματά μου γιὰ νὰ τῆς δεῖξω τὴν ἀγάπην μου τὴν ἀδελφικήν... Πόση διαφορά, ὅμως, βρῆσκω στὴν ἀποφινὴ νύχτα μὲ τὴς περσμένες... Τότε τῆς ἐγραφα μὲ χορᾶς, μὲ γέλοια, ἐνὸς τὰ ῥα τῆς γράφω μὲ δάκρυα, μελαγχολίες, λύπες... Ἀν ἦταν κρυμμένη τὴ στιγμὴ αὐτὴ ἀπὸ κανὰ μέρος καὶ μὲ βλεπε νὰ κλαίω, θὰ λυπότανε τόσο, καὶ τόσο πολὺ, ποῦ θὰ ὄχωντανε κι' αὐτὴ νὰ συμπνοῦσε μαζί μου...

Καὶ ὅλ' αὐτὰ προέρχονται γιὰτὶ βλέπω ἀγάλη γάλη νὰ χάνεται ἡ φιλία μας ἡ πρώτη, ἡ ἀγνή, ποῦ μὲ εἶχε ἀγκαλιάσει... Μὲ πόση κρυὰ καρδιά μὲ δέχτηκε σήμερον τὸ δειλινὸ... Σὺν νάλεγε : «Ὀυ! πὸς τὸν βαρὺν αὐτὸν τὸν ἀνθρώπου!» Αὐτὸ θαρρῶ, φανερώνουνε καὶ αἱ ἐμπνεύσεις τῆς : νὰ κρύψωμ τὴν ἀλλήλογραφίαν μας... Τόσο πέτρινη καρδιά ἔχει... Εἶπουνε βέβαιος πὸς ἂν γινότανε αὐτὸ δὲ δὴν τὴν ἐνοίσεις καθόλου... Ἐνὸς ἐγὼ θὰ πονοῦσα τόσο πολὺ... Κάθε σελίδα ποῦ θὰ καίγεται ἀπὸ τὰ γράμματά μας θὰ ἦτανε—γιὰ μένα—κι' ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὰ φυλλοκάρδιά μου... Δὲν ἔχω ἀν εἶμαι τόσο πολὺ εὐαίσθητος ἐγὼ ὥστε νὰ μὲ ἐπηρεάζουνε καὶ τὰ πρὸ ἀσχημὰ λόγια ἐνὸς ἀτόμου!... Μὰ γιὰ νὰ τὴν γνωρίσω ἀπὸ κοντά; Γιὰτὶ νὰ μὴν ἐμένανε γιὰ πάντα ἀγνωστοί;

...Θυμᾶμαι ποῦ—δὸς κι' ἕνα χρόνον—μοῦγραφε σ' ἕνα γράμμα τῆς τ' ἀκόλουθα : «...Εἶναι πολὺ πιθανὸ ἅμα γνωριστοῦμε νὰ χάσῃ ὁ ἕνας

τὴ φιλία καὶ συμπάθεια, ποῦ αἰσθάνεται γιὰ τὸν ἄλλον γιὰ ὁποιοδήποτε λόγο καὶ εἶται ὁρυστὴ αὐτὴ ἡ ποιητικὴ φιλία ποῦ γεννήθηκε ἀναμεταξύ μας. Ἐνῷ, ὅσο δὲν γνωρίζομαστε θὰ συσφίγγεται δὲ θὰ σβύσῃ ὁμοῦ ποτὲ...»

Καὶ δὲν εἶχε ἀδίκω! Καθμένα μου δνερα, ἀγνὰ, ἀδερφικά ποῦ ἐλάθα γιὰ τοὺς δύο μας, πόσο σὰς βλέπω τόσος μπροστά μου νὰ χαλῶσατε σ' ἕνα θεόρατο τρισμαθὸ!...

23—XI—191...

Γ. Θ.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ ὁργάνωσις τοῦ Σχολείου ὀπλιτῶν χωροφυλακῆς εἶναι θαυμασία. Τὸ διοικητήριον μετὰ τοῦ διδασκλήριου καὶ οἱ στρατῶνες εἶναι ἐκτεταμένα ἐντὸς ἀνθοριζῶν κήπων μὲ ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς.

Διοικητὴς τοῦ Σχολείου τοῦτον εἶναι ὁ λοχαγὸς τῆς Ἱταλικῆς χωροφυλακῆς κ. Ἰάκωβος Τροβενάλε, φέρων παρ' ἑαυτοῦ τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου. Οὗτος καταβάλλει πάντα κόπον καὶ προσπάθειαν, ὥστε ἡ μόρφωσις τῶν ὀπλιτῶν χωροφυλακῆς γένεται ὅσον ἐνεστὶ τελειότερα, ἵνα ἐξερχόμενοι ἐκείθεν δύναται νὰ εἶναι ἀξιοὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν. Ὑποσπίστης τοῦ Σχολείου εἶναι ὁ ἀνθυπομοίραρχος τῆς Ἱταλικῆς Ἀποστολῆς κ. Βαρλάδος Στέφανος, διοικητὴς δὲ τοῦ λόχου ὁ υπομοίραρχος κ. Ἀντωνιάδης Φίλιππος.

Πλὴν τῶν ἀσκήσεων, αἵτινες γίνονται συμφώνως τῷ προγράμματι τῶν πεζικῶν Συνταγμάτων οἱ μαθηταὶ χωροφυλακῆς διδασκονται καὶ τὰ ἐξῆς : Ποινικὸν Νόμον, Ποινικὴν Δικονομίαν, κανονισμὸν Χωροφυλακῆς, Νόμον συναφεῖς μὲ τὴν Χωροφυλακὴν λ. χ., περὶ Κυριακῆς ἀργίας, περὶ ὁλοπορίας κ.λ.π. ὑγεινὴν, ἀριθμητικὴν, γραφὴν, σκοποβολὴν καὶ Στρατ. Ποινικὴν Νομοθεσίαν.

Τὸ διδάσκον προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κ. κ. ὑπομοιράρχων Ἀντωνιάδου Φ., ἀνθυπομοιράρχου Βαλατσὸ Ἀλεξ., Παπαστεργίου Κωνστ., Τριανταφυλλίδου Διον., καὶ τοῦ ἀστυαρχοῦ τῆς Διευθύνσεως κ. Ψαλτοῦ.

Οὗτοι οἱ μαθηταὶ τῆς Χωροφυλακῆς δὲ ἐξέλθον ἐκείθεν μὲ ὁρίαν μόρφωσιν εἰς τὸν κύλιον τῶν καθηκόντων τῶν, συνάδουσιν καὶ εἰς τὸν ὑπὸ τῆς Ἱταλικῆς ἀποστολῆς ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν. Πλὴν τῶν ἀνωτέρω προμνησθέντων ἀξιοματικῶν εἰσὶ τοποθετημένοι εἰς τὸ ἐν λόγῳ Σχολεῖον καὶ οἱ ἐνωμοτάρχαι τῆς Κοιτικῆς Χωροφυλακῆς κ. κ. Χερουδάκης Γ. καὶ Μαρκοδημητράκης Ν., οἵτινες χρησιμεύουν ὡς προγυμνασταί. Ἐπίσης καὶ ὁ ἐνωμοτάρχης κ. Καλαμαρὶς Γ. διδάσκει τῆς Νομικῆς.

Β. Π.

ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΧΑΡΙΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Οἱ Τόμοι τῆς «Ἑλλάδος»

πωλοῦνται εἰς τὰ γραφεῖά μας

μὲ τὰς ἐξῆς ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ:

ΤΟΜΟΙ «ΕΛΛΑΔΟΣ»,

Ἔτος	Σελίδες	Δρ.
1ον	832	3
2ον	832	3
3ον	1408	5
4ον (Α'. Ἐξαρ.)	832	3
» (Β'. »)	832	»
5ον (Α'. »)	832	»
» (Β'. »)	832	»
6ον (Α'. »)	832	»
» (Β'. »)	832	»
7ον (Α'. »)	832	»

Οἱ τόμοι παραδίδονται εἰς τὰ

γραφεῖά μας, μὲ τὰς ἀνωτέρω

τιμὰς, ἄλλως δὲ ταχυδρομικὰ εἶναι

εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΤΑΝ

Ἄρτα. Τὸ ἐνταῦθα διαμένον 403ν στρατῶν (εὐζωνικῶν) καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐξέρχεται εἰς τοὺς στρατώνας «Υλικοῦ Στρατοῦ» καὶ ἐκεῖ ἐκτελεῖ γυμνάσια. Οἱ στρατῶνες οὗτοι ἀπέρχονται ἀπὸ τὴν πόλιν περὶ τὰ 20 λεπτά καὶ κείνται κάτωθεν τοῦ νεκροταφείου. Πηλοσὶν αὐτῶν διέρχεται ἀμείψιθ ὁδὸς, ποῦ φέρεται εἰς τὴν Κότραιναν, ἡ ὁποία εἶνε τὸ εἰσινεῖον τῆς πόλεως καὶ ἀπέχει 3 ὥρας. Εἰς τοὺς στρατώνας αὐτοὺς, ἡ ὁδὸς αὐτὴ διακλαδεύεται πρὸς τὰ βορειοανατολικά καὶ φέρεται εἰς τὸ Θεοτοκίον (μονὴν), τὸ ὁποῖον ἀπέχει μίαν ὥραν ἀπὸ τὴν πόλιν. Τὸ μέρος οὗτο διακλαδεύεται λέγεται καὶ «Δυδιά».

Ἐξήλθον καὶ ἐγὼ ἕνα ἀπόγευμα μὲ δύο φίλους μου περιπατῶν πρὸς αὐτὸ τὸ μέρος, ἡμεῖς εἰς τὰ γυμνάσια τοῦ στρατοῦ. Εἰς τὸ μέρος τῆς ὁδοῦ, ἀκριβῶς εἰς τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον λέγεται «Δημοτικὴ» (διότι εἰσαγόμενοι οἱ δημοτικοὶ φέροι) ὅπου πληροῦν ἐνοχλήθη ὁ κ. Φορστές (διοικητὴς Ἰωναννοῦ), ἀπαντῶν μετὰ τὸ σύνταγμα, τὸ ὁποῖον ἐπάρειν ἀπὸ τὰ γυμνάσια. Προσπεριετο ἕνας ἀξιοματικὸς ἀριστερὰ καὶ παραπλεύρως τοῦ στρατοῦ πληροῦν τῶν σαλινῶν. Καὶ ἠρώδων ὁ ἄλλος στρατὸς δημηγόμενος εἰς λόγους. Ἐκείθεν ἐρθεῖσαν εἰς τὸν «Κυνηγετικὸν Σύνλογον Ἀρτῆς». Ἐκείθεν βλέπομεν μέρος τοῦ στρατοῦ, τὸ ὁποῖον ἀνέβαινε πρὸς τοὺς «Ἀρμυνικοὺς στρατώνας».

Ἀνεβήκαμε καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτοὺς, κατὰ τὸν στρατοῦ. Καὶ ἐσταθίσαμεν κάτωθεν ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλίγον καὶ ἐπαραιρούμενων τὴν τοποθεσίαν τῆς πόλεως Ἀρτῆς...

Ἡ πόλις Ἄρτα εἶνε ἀρχαία καὶ ὀρθομένη περὶ τοὺς 8,000 κατοίκους. Εἶνε κομμένη παρὰ τὸ ἀριστερὸν πλευρὸν τοῦ ποταμοῦ Ἀράχθου καὶ κάτωθεν λόφου. Οἱ οἰκίαι αὐτῆς εἶναι συμπεκνωμέναι καὶ προσεῖται ἡ πόλις διὰ κενεῖ καποῖαν ἀνωμαλίαν, διότι δὲν δύναται κανεὶς νὰ διακρίνῃ οὐτε τὸ πρόσωπον αὐτῆς, οὐτε τὸ ὅπισθεν μέρος. Ἄλλαι βλέποντες πρὸς ἀνατολὰς, ἄλλαι πρὸς δυσμᾶς, ἄλλαι πρὸς βορρᾶν, ἄλλαι πρὸς νότον. Ταῦτα παρατηροῦνται ἀπὸ ἕξου τῆς πόλεως, ἐνῷ μετὰ ἡ πόλις εἶνε ἀναλόγως ὁραία. Ἐγὼ εἶδον ἀντοράν, καταστήματα ὁραία καὶ ὀδοὶ καλᾶς, ἀλλὰ δὲν εἶνε εὐθεῖαι. Πρὸς τὸ ὅριον μὲν αὐτῆς ὑπάρχει φρούριον Ἐνετικόν, πληροῦν τοῦ ὁποίου διέρχεται ὁ Ἀραχθός. Βλέπομεν τὰ νερά του, τὰ ὁποία ἄλλοτε ἦσαν γαλανά, ἀλλὰ τώρα εἶνε θοὰ καὶ εἰς τὴν βροχήν.

Πρὸς τὸ νοτιοανατολικὸν μέρος τῆς πόλεως βλέπομεν καλὰ ἐκ τῶν ὁπῶν ἐκ τῆς πόλεως ἐκκλινούσαν «Παρηγορήτρια» ἢ «Παρηγορητισσάν» τὴν ὁποίαν θαυμάσιον πᾶντες διὰ τὴν ἀρχαιολογικὴν τῆς ἀείαν. Εἶναι, λέγουσιν, 1000 καὶ πλέον ἔτη. Τὸ εἶσοτερον τοῦ ναοῦ εἶνε πολὺ λαμπρὸν—εἶνε ὅλον εἰκονογραφημένον εἰς τὸ κάτω μέρος εἶναι ὀλίγον κατεστραμμένον αἱ εἰκονογραφίαι, διότι οἱ Τούρκοι ἀπέσπασαν μίαν φράγαν νὰ κατακαύσωσιν αὐτόν, μάλιστα ἀπὸ τὸ δεξιὸν τοῦ μέρους ἔχουν κατασπάσει μίαν κολόνα καὶ θὰ τὴν κατεκρήνην, ἐάν δὲν γίνετο θαῦμα ὥστε νὰ ἐμνηστεύοντο εἰς αὐτοὺς. Διότι ἡ κολόνα ἔσπευ καὶ ἐρόφηνεν ἕνα Τούρκον, καὶ οὕτω ἐσώθη ὁ ναός.

Ὁραία εἶνε ἡ πεδιάς τῆς Ἀρτῆς, τὴν ὁποῖαν σχεδὸν ὅλην διακρίνομεν, καὶ τὴν ὁποῖαν διαρρέει ὁ Ἀραχθός. Εἶναι κατὰ μέρος ἀπὸ ἐλαίας, ἀλλ' ἰδίως ἀπὸ πορτοκαλῶν, λεμονιῶν, κερασέας, νερατζέας κλπ.

Καὶ ἡ πολυτοξὸς γέφυρα τῆς Ἀρτῆς τῆς ὁποίας γνωρίζομεν πάντες τὸ τραγοῦδι, εἶναι ἀξιόλογος. Πρὸς τὸ μέρος, τῆς πόλεως, πληροῦν τῆς γεφυρώσεως ἕνας πλάτανος ἀπὸ τὸν ὁποῖον χιλιάδες χροστῶνται ἐπὶ ἄλλῃ—παρὰ ἐκρημίσθησαν. Ἡ γέφυρα αὐτὴ ἀπέχει ἡμισέαν ὥραν νοτίως τῆς πόλεως.

Προσέτι διακρίνονται δύο ἐκτὰς τῆς πόλεως, τὰ ὁποία ὑπενημίζοντο ὅτι οἱ Τούρκοι ποτε ἦτο ἐντὸς αὐτῆς. Καὶ μέχρι πορτοῦ ἐπὶ τῆς Γερμανίας ὑπερημίζοντο τῆς Γαλλίας, πῶς ἔχοντο ἐξωθεν τῆς, ἀλλ' ἡδὴ οὐτε βλέμμα δὲν δύναται νὰ ρίψῃ εἰς αὐτήν.

Εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος κείναι ἡ στρατιὰ τῶν Τούρκων ἐπὶ λόφον, ὀνομαζομένην «Παρετ» ἀνωθεν τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὸ «Γαλικοὶ ποῖον» εἰς τὸ ὁποῖον ἐνίσχον οἱ Ἕλληνες τὴν πρώτην νίκην κατὰ τῶν Τούρκων τῷ 1912.

...Τὰ εὐζωνάκια περιήρχοντο ἀνω-κάτω.

Ὁ φίλος ἦδη ἐβόλυε.

Καὶ ἐγυρισάμεν εἰς τὴν πόλιν, ἐνῷ ἦτο ἡ νύκτα.

Ἀνδριμένη Βασιλέτα

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΣ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΤΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΣΑΛΟΝΙΑ ΜΑΣ

Ὁ φίλος τῶν Ἀθηναϊκῶν σαλονίων.— Μία ἀξιωματικὸς κλισίς.— Τὰ ἄλλοτε Ἀθηναϊκὰ φιλολογικὰ σαλόνια.— Τὰ φιλολογικὰ σαλόνια.— Ἡ ἀναβίωσις τῶν φιλολογικῶν σαλονίων.— Τί γίνεται ἔξω.— Τὰ περιήρημα Παλαιῶν φιλολογικῶν σαλονίων ἄλλοτε καὶ τώρα.— Εὐχή.

Ἡ «κοσμικὴ κίνησις» ὁργιάζει στὰς Ἀθήνας αὐτὴν τὴν ἐποχὴν.

Θέματα δὲν ἔχομεν σχεδὸν διόλου τώρα στὰς Ἀθήνας καὶ καμμία σκεδὸν ἄλλην συγκέντρωσιν ἀπὸ τὰ σαλόνια.

Ἐκεῖ εἶναι ὅλη μας ἡ κοσμικὴ ζωὴ καὶ κινήσις συγκεντρωμένη. Εἰς τὴς «δεξιότητες», εἰς τὰς «ἐπὶ τῆς ὁδοῦ», εἰς τὰς «μουσικὰς ἐπερὶ», εἰς τὰς συγκεντρώσεις γιὰ «κοζέρι» κλπ.

Ἀλλὰ τὸν μεγαλύτηρον ρόλον παίζουν αἱ «σοφὲς-πόκερ». Γιὰτὶ, δυστυχῶς, τὸ ἀναγνῶνταί τῶν Ἀθηναίων τῶν ὁμοίων ὁμοίων ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων κοινωνίας. Αἱ περισσότεραι βραδυαὶ τοῦ χειμῶνος περνοῦν μὲ τὸ χαρτοπαίγνιον.

Κ' εἶσι «κοσμικὴ μας κίνησις» τρώγεται κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὸ χαρτοπαίγνιον.

Γι' αὐτὸ μὲ μεγάλην χαρὰ πρέπει νὰ χαιρετῶν τὸ εὐχάριστον γεγονός ὅτι μερικὰ ἀπὸ τὰ σπῆτια ποῦ δημιουργοῦν κοσμοσυγκινήσεις ἄρχισαν νὰ ζῇ τὴν συγκρότησιν μάλλον «φιλολογικῶν κύκλων» παρὰ «χαρτοπαίγνιων».

Κι' αὐτὸ εἶν' εὐχάριστον βήμα.

Ἀς τὸ χαιρετίσωμεν ὥς τὴν ἀρχὴν μιᾶς μεταβολῆς. Τῆς μεταβολῆς τῶν σαλονίων μας ἀπὸ χαρτοπαίγνιων εἰς φιλολογικά!

Τὰ σαλόνια ζῆτοῦν φιλολόγους

Εἶναι ἀξιοπαρατήρητος ἡ κλίσις αὐτὴ ποῦ παρατηρεῖται στὰς κοσμικὰς μας κύκλους. Εἶναι μία φανερά κλίσις πρὸς τὰς καλλιτεχνικὰς καὶ τὰς φιλολογικὰς συγκεντρώσεις.

Καὶ ἰδοὺ μερικά σημεῖα τῆς κλίσεως αὐτῆς. Ἄλλοτε αἱ κυρία μας οὐτε ν' ἀκούσουν ἢ δύναντο περὶ φιλολογίας. Τώρα ζῆτοῦν ν' ἀκούσιν. Κ' εἶσι τὸ «Δύκειον τῶν Ἑλληνιστῶν» ἐκδημοφύρον τὰς φιλολογικὰς διαλέξεις του. Ἐκεῖ τρεῖς καὶ ἑπτὰ καὶ ἑπτὰ διδάσκοντες φιλολογία καὶ περὶ φιλολογίας. Τὸ εἶναι αὐτὸ ἄλλο. Μία φράξ ἡ κλίσις διέρχεται. Καὶ αὐτὸ εἶναι εὐχάριστον.

Ἐπειτα ὑπάρχουν σήμερον σαλόνια στὰς Ἀθήνας ποῦ ζῆτοῦν τοὺς καλλιτέχνας καὶ τοὺς λόγιους. Καὶ οἱ πρὸ κοινωνικοὶ ἀπ' αὐτοὺς δὲν λείπουν ἀπὸ κοσμοσυγκινήσεις. Καὶ συνάσσει μίαν κολόνα καὶ θὰ τὴν κατεκρήνην, ἐάν δὲν γίνετο θαῦμα ὥστε νὰ ἐμνηστεύοντο εἰς αὐτοὺς. Διότι ἡ κολόνα ἔσπευ καὶ ἐρόφηνεν ἕνα Τούρκον, καὶ οὕτω ἐσώθη ὁ ναός.

Μάλιστα τώρα τελευταῖα οἱ λόγιοι ζῆτοῦνται πολὺ στὰ σαλόνια. Ἰδίως ὅσοι ἀπαγγέλλουν. Καὶ μάλιστα παρουσιασθῇ ποιητῆς μας σὲ Ἀθηναϊκὸν σαλὸν διὰ παρακληθῇ ἐπιμύνην ν' ἀπαγγεῖλῃ καί.

— Ὅλ' αὐτὰ ἀπαγγεῖλετε, βέβαια, καί...

Η ΑΕΡΟΠΟΙΚΗ ΤΗΣ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Εἶδομεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τὰς

δυνάμεις τοῦ ἐναερίου στόλου τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Γερμανίας ἐν συγκρίσει. Καὶ βλέπομεν ἐκ τῆς συγκρίσεως αὐτῆς, ὅτι ὁ ἀεροπορικὸς στόλος τῆς Γερμανίας ὑπερτερεῖ τοῦ τῆς Γαλλίας.

Ἐν τούτοις ἡ τοιμήρησις καὶ ἡ ἐπιδεξιότης τῶν Γάλλων ἀεροπόρων εἶναι μεριστὴ καὶ δύναται νὰ ματαιώσῃ τὴν εἰς ποδὸν διαφορὰν, ὥς τοῦτο συνέβη καὶ εἰς τὸν ἐπὶ γῆς πόλεμον.

Ποικίλιν εἶναι αἱ γνώμαι αἱ ὁποῖαι ἐξηγήθησιν ὑπὸ τῶν μεγάλων ἐπιστημόνων, ἐφευρετῶν καὶ στρατιωτικῶν περὶ τῆς χρησιμότητος τῶν ἐναερίων μηχανημάτων.

Καὶ ὅχι ὅλοι οἱ μεγάλοι ἐπιστήμονες ἐκτίθενται ὅτι τὰ ἀεροπλάνα καθὼς καὶ τὰ πτεροπλάνα.

Καὶ ἄλλοι σοφοὶ ἐξέφεραν διαφορὰς προφρησίας περὶ τῶν ἀεροπλάνων καὶ ἀεροστάτων.

— Ἐνα ποιητὴς σὰς, καί, δύο στίχους πὸς

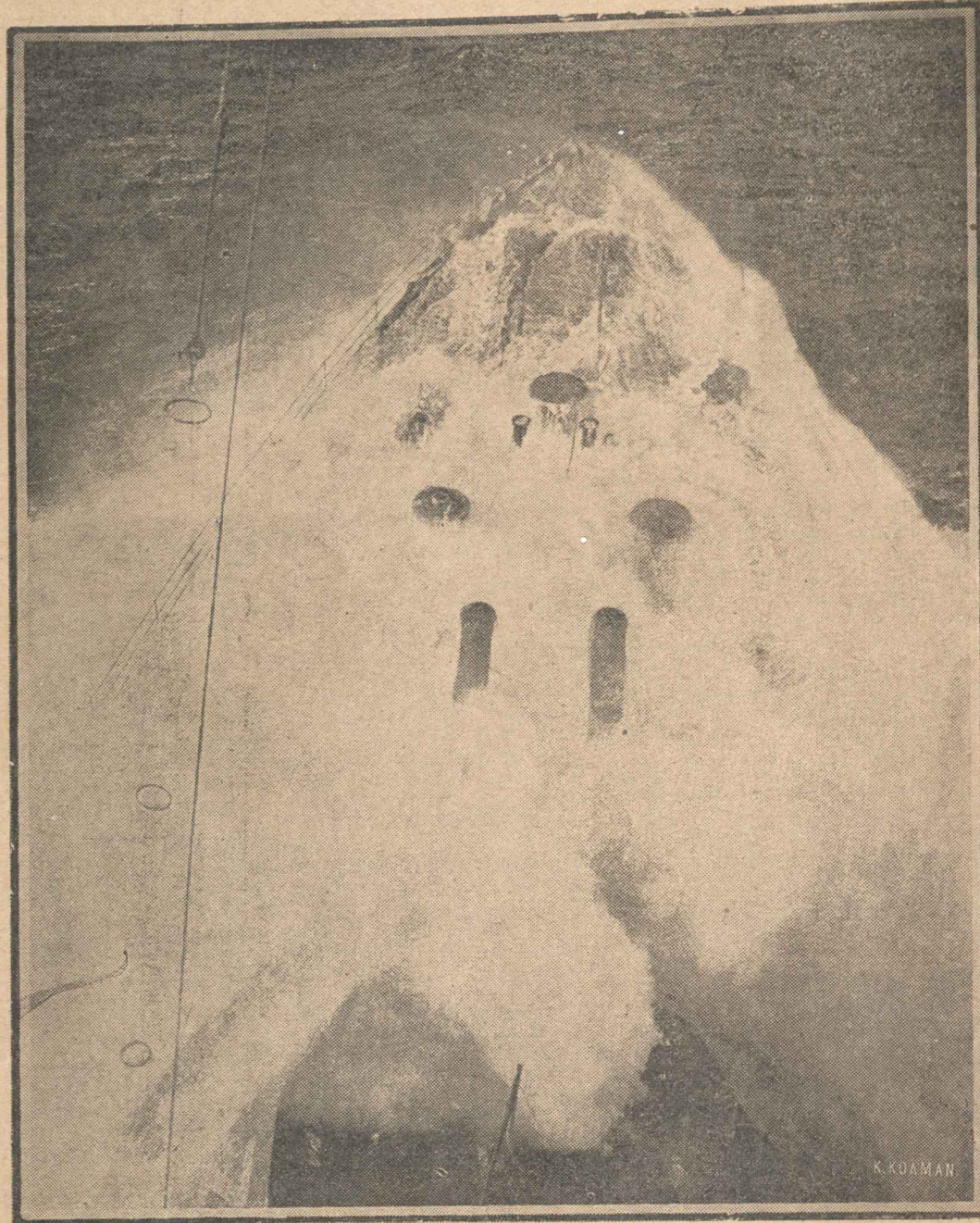
— Καὶ ὁ ἀπαγγεῖλεται ὅρατ'... Δύο στίχους...

Μόνον δύο στίχους...

— Καί, τέλος πάντων!...

Καὶ αὐτὴ μὲν ἡ ἐπιθυμία δὲν εἶναι κακὸν σημεῖον. Ἀλλὰ ὅσοι δὲν ἐνοήθησαν ν' ἀπαγγεῖλουν, θὰ πῆτε, τί κί

ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΗΣ "ΕΛΛΑΔΟΣ"

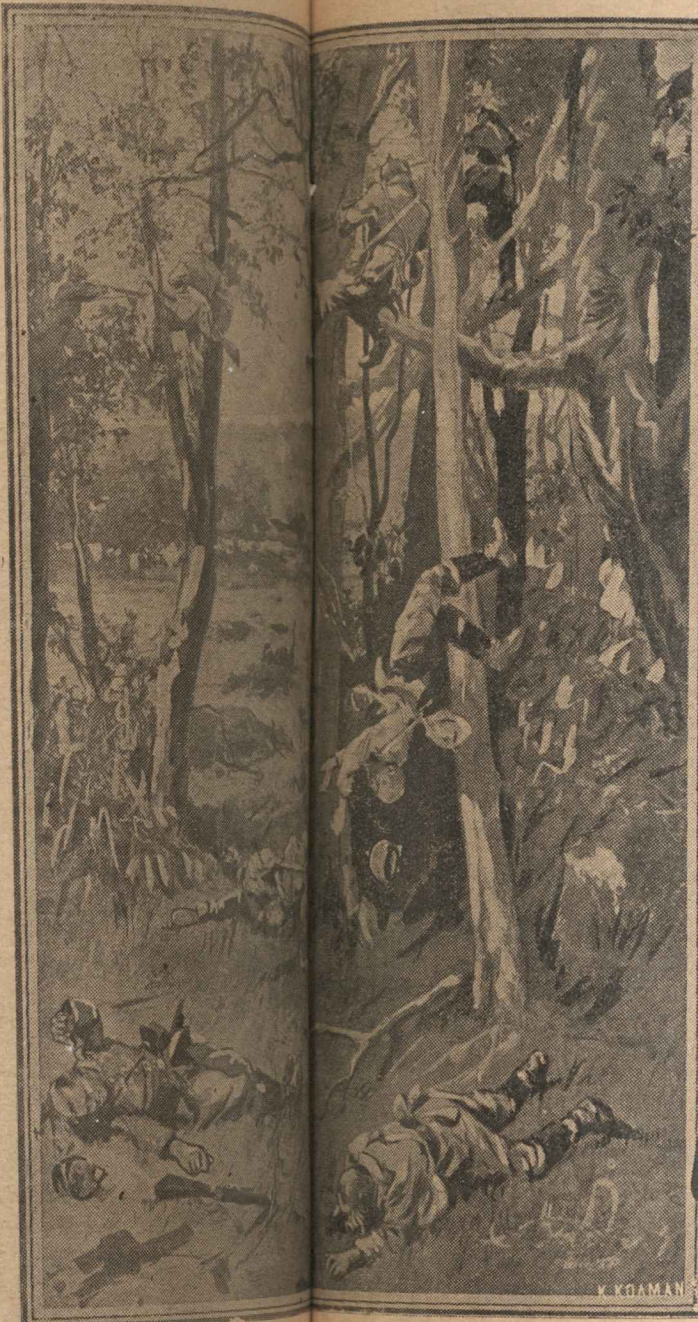

Ο Άγγλικός στόλος εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν. — Πολεμικὸν Ἀγγλικὸν πλοῖον παλαιὸν μὲ τὰ τεράστια κύματα τῆς ἐξηγειομένης αὐτῆς θαλάσσης.

Ἀπὸ τὸ Μαυροβούνιον. — Ἡ πριγκίπισσα Μίλκιτσα τοῦ Μαυροβουνίου ἐπὶ τοῦ ὄρους Λόρσεν, τὸ ὁποῖον διεκδικοῦν οἱ Αὐστριακοὶ καὶ οἱ Μαυροβούνιοι.

ΕΝΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΠΛΟΥ ΑΠΕΤΥΧΕ

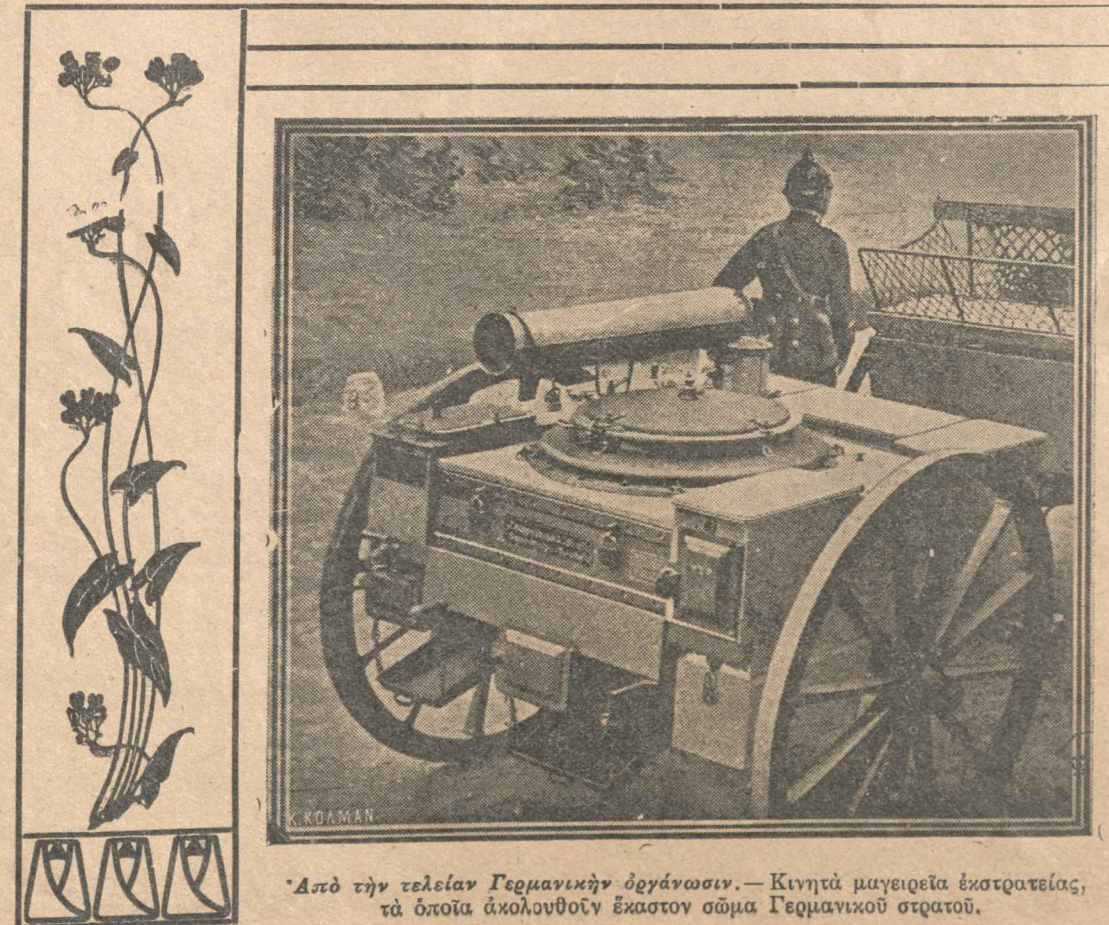
Στρατιῶται μαρμαίνω εἰς τὰ δένδρα

Οἱ Γερμανοὶ εἰς τὰ δένδρα καὶ ἰδίως ἐν τῇ τακτικῇ. Οἱ Γερμανοὶ εἰς τὰ δένδρα καὶ ἰδίως ἐν τῇ τακτικῇ. Οἱ Γερμανοὶ εἰς τὰ δένδρα καὶ ἰδίως ἐν τῇ τακτικῇ.

Ο Ἄγγλος ἀρχιστράτηγος. — Ο σὶρ Τζὼν Φρέντς δίδων διαταγὰς εἰς τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς του. Ὁ ἀριστερὰ εἶνε ὁ σὶρ Δούγκλας.

Ἀπὸ τὴν τελείαν Γερμανικὴν ὁργάνωσιν. — Κινητὰ μαγειρεῖα ἐκστρατείας, τὰ ὁποῖα ἀκολουθοῦν ἕκαστον σῶμα Γερμανικοῦ στρατοῦ.

ΕΥΖΩΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Ο ΓΑΛΛΟ-ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

31 (Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Τι νομίζεις δε; συνέβη ούρε; Θα του πι-
στέψω για ό,τι. Οδ μαγειρούς ήταν γυναικα.
Νόστιμο σὰς λείου. Γυναικα μί τα ούλα το.
Κι σὺν ἐβρι οὐ πόλμους π' λείει κι ρημώθη
τοὺ χοιρινὸ γιὰ νὰ μὴ τ' περὶξοῦν οἱ Γερ-
μανοὶ ἢ οἱ Γάλλοι κ' γιὰ νὰ μὴ μπαίνουν κι
τρώει βρισιὲ στὸν μαγαζὶ κ' τὴ βρίζουνι στὸν
κάτ', κάτ' το' γραφῆ; ντύθαι ἀντίκειμαι κι
πάγιναν ἑστὸ ἢ δλεῖς καλά. Στὸν τέλους
τ' ἑσθαι γιὰ φεύγοντας οὐ ἀνέρας το' ἀπ'
τοῦ χοιρινὸ τ'ν' ἀπὸ οἱ ἰδιαφερόσαν κι τοῦ
καὶ στὸν τέλους τοῦ σκαρμένου.

Γιὰ νὰ μὴ σὰς τὰ πολυλογαῖα οὐρὲς πιδ-
γιὰ στὰ κοντινὰ πύραμι τ'... λείων κ' τ'
βλάται σ' ἕνα κριβὰτ' κ' ἔκανι οὐρὲ οὐ Χα-
τσαρουκουμένους τὸν... μάρμο κι ἀφαλόκωπι
τοῦ πιδ κι τοῦ δάκλου στὰ σπάργανα κι τοῦ
βαλὶ τὴ ξάχαρ' στὸν στόμα γιὰ νὰ εἶνι κατὰ-
λαβρὶς γλυκομυλῆτου, κ' νὰ πιδρὸς γλυκεῖα
τ' ζουή τ'.

Τέτοιον πατριὸν οὐρὲ πιδγιὰ, ποντὲς κ'
ποντὲς δὲν τὸν πιδγιὰ. Πήγαμι κατουρνὰ
κουτὰ στὸν... μάρμο κι τοῦ ὠχθῆκαμι
καλὴ πιδγιὰ κ' τ' ἀποδέλοιπα.

— Σιδιρουκέφαλον οὐρὲ, τ' λείου.

— Φαροτὸ, λείει κ' κοκκινίς'...

— Νὰ τὰ ἱκατοστήσης'...

— Φαροτὸ.

Κι σὺν τιλείουσαν π' λείει οὐλα αὐτοῦνα,
τρέχον οὐρὲ πιδ μ' μαζὶ μὴ τ' ἄλλας νὰ πεί-
σουμι λίγου στὴν ὕπνου, γιὰτ' εἰμᾶστι πιθα-
μένο κι ὀρνῶνι τὰ μάτια μας.

Τοῦ εἰδᾶμι π' λείει κ' αὐτοῦνον τοῦ θάγμα
π' θ' ἀπομείν' ἀξέχαστον στὰ χρονικά. Τὸν
δα κ' γὼ οὐ μάρμο κι τὰχασα τ' αὐτὰ κ' τὰ
πασχάλια κ' λείου τ' Χατσαρουκουμέν' :

— Ἀκουσι Κώτσου...

— Αἰ.

— Νὰ φύγομι ἀπὸ δὸ οὐρὲ.

— Γιατὶ οὐρὲ Μήτρον;

— Δὲ γλιέες οὐρὲ π' γάλασι ἢ πλάσ'; Γέν-
νησι σίμα οὐ μάρμο. Μόγας εἶσι Πλά-
τανι!... Ἀὐτοῦ ἑπτα ἀπὸ φεύγοντι θὰ βρεθῇ
σαμάργια!... Γέγκας; Πάμι νὰ φύγομι ἀπ'
τοῦ χοιρινὸ σ' λείου.

Κι φύγαμι οὐρὲ πιδ μ' προτροπυάδην, φύ-
γαμι!...

Τὸ ξέρω οὐρὲ τ' Γάλλας γιὰ δὲ τ' ξέρω
λείου. Οὐρὲ ξέρει τ' λιβινιέ εἶνε; Ἀ;
Ἑλληνες σουστοὶ οὐρὲ, μὴ τὰ οὐλα το'.

Τὸν κρατάνι καλά οὐρὲ τὸν πόλμου κ' οἱ
παῖδε γέλασι. Νὰ γλιέται μινεὲς μοναχὰ
ἑῖνα διανέα, Ἀμπὸς τὸν λείανι, ποντὲς μινὰ
μέρα ἑπτασι ἱκαλῶντες 23 Γερμανοὺς τοῦ
τάματος τοῦ Βυτιμῆρος κ' νὰ λείανι
Θιούλη μ' τ' εἶνι τοῦτον. Τὸν γλιέται οὐρὲ
πιδγιὰ μ' τ' γιαιρὶ ἢ καρδουῖα μ'. Πιδγιὰ
μὴ καρδουῖα μαθῆς. Σουστοὶ Ἑλληνες. Ρου-
μιλῶντες μὴ ἄλλας λόγας. Θηρίονα... Ἀμ' ἑῖνας
ἑφιδίδους ποὺ τὸν λείανι Κουρνὲν τὶ ἑῖσαν
οὐρὲ; Τὶ ἑῖσαν λείου; Γινότανι οὐρὲ ἢ ἄ-
μᾶχ' κ' ἀξάρκα χουμάει αὐτὸς ἀπ' τὸ
Γερμανοὺς ἀρπάζ' ἑῖνα πολυβόλου μὴ τὰ
ἰδῆνα τ' τὰ χέρια κ' τοῦ γροῖς κατ' αὐτοῦνας
κ' τὸ θιρῆς κ' τὸ κὰν' σαλάτα. Ἑῖσαι οὐρὲ
μὴ τὸν ὑποκώπτονι πέρτ' μέσα στὰ οὐλα κ'
σπᾶει κινάλια ἀπὸ ἰδὼ κ' σπᾶει κινάλια ἀπὸ
ἰκεῖ. ἑῖνας Πρώσους ὄμους οὐρὲ πιδ μ'
τὸν λαβὼν μέσα στὸν χέρ'. Ποῦ νὰ γιγὼς
ὄμους αὐτοῦνας. ἰκεῖ ἐμνι σ' ἑῖσαι τ' λειονῶς
τ' ὡς ποῦ τοῖ ἑπαστρίμη οὐλῶν.

Τὸ ἄλλη μέρα οὐρὲ πιδ μ' πῆρι οὐ λιβέντες
τοῦ στρατιωτοῦ μιτάλιου. Κι τ' ἀξίει ἀλη-
θινὰ!... Τὰ ἰδῆνα ἑῖσαν οὐρὲ κ' ἑῖνας σουρὲ
ποὺ τὸν βάλανι μινεὲς οἱ Γερμανοὶ μὴ τὸ
οὐβίδις. Εἶχι τ' αὐτοκίνητου γιουμάτου λα-
βομένης κ' γύρου τ' σκάβανι ἢ γιουβίδις.

Δὲν εἶχι οὐ καρούς κατὰ ποῦ νὰ πᾶν κ'
κατὰ ποῦ νὰ σταθῇ. Φεύγοντας οὐ ἑῖνας
τροπὸν μέσα σ' ἑῖνα χάνι. Τὸν πέρνοντι
ὄμους μυροδία οἱ Γερμανοὶ κ' τ' ἀμολῶνι
κ' κατὰ κείθις τοῦ κόσμ' τὸν οὐβίδις. Πέρτ'
οὐ ἑῖνας τοῖγους ἀπ' τοῦ Χάνι, πέρτ' οὐ ἄλ-
λους, πέρτουνι οὐλοῖ. Πάλι τοῦ σκαῖ πάλι
δορὸν μέσα τὸν οὐβίδις οὐ σουφρὸ κ' στὸν
τέλους οὐρὲ πιδγιὰ, ἰνφ πέρτανι βροχη γύ-
ρου τ' ἢ γιουβίδις τοῦ κόβ' λιάσι κ' κειφαῖνε
κ' φτάν' οὐλῶς κ' ἀκέρους στὸν κουντινὸν
στον στρατιωτοῦ νοσουκουμινεῖ. Πουδὲς γλύ-
τουσι θάγμα τ' φνῶτανι κ' αὐτοῦνον. ἑῖσανι
τοῦ στανρὸ τ' οὐ ἀθροῦπους στὸν τέλους,
τέλους κ' στανρουπροσκύνησι!...

Ἀκόμα οὐρὲ οὐ λουχίας Ντουθὲλ τ' 1120
πίζκου συντάγματους οἱ μινὰ μάχη τὸ 10 Σι-
πιβόριον ἀφὸ σκουτουθῆκανι οὐλοῖ οἱ γαλου-
νάδες ἀνέλαβι αὐτοῦνας κ' ἔκανι μὴ τὸν λό-
χον τ' ἑῖνα Γερμανὸ σῶμα νὰ πᾶν ἀπὸ κεί-
θις ποῦθι σκατιμένον.

Ἀκόμα οὐρὲ κ' ἄλλα θὰ σὰς ποῦ ἑῖνα
σουρὸ. Εἶνι ἄσουςτα τὰ ἑῖνα κ' ἀτέλειοντα.

Οὐ ἑφιδίδους οὐρὲ ἀξίγινωμάτος Πέτρον
Σεῦ ἀσ συνθηγαὶ κἀθι βράδ' μαζὶ μὴ τρεῖς
ἀλλοῦς νὰ καὶ ἀνιχνέσας... ἑῖνα βράδ'
ἰκεῖ π' γύρνασι οἱ δὲ κ' οἱ σὰ καὶ γλιέ' πῶσον
ἀπὸ ἑῖνα βράβου κρινέας τριγάντα Γερμα-
νοὺς. Ἀμῆσους οὐρὲ πιδ μ', χουρὲς νὰ γῶς

κινὸ ἀρπάζ' τοῦ τρεῖς τ' κοῦρτι πῶσον ἀπὸ
ἑῖνα λιθὸς κ' τὸ ἀρπάζ'. ἰδὼ σ' ἔχου, ἰκεῖ
σ' ἔχου σκουτὸν' οὐρὲ πιδ μ' δικαυτὸν. Οἱ
ἀλλοῖ σὺ τοῦ εἶδανι αὐτοῦνον τοῦ κακὸ τοῦ
κόψανι λάσπ ἀπὸ ρυθῆρους. ἑῖσανι ὄμους
οὐρὲ π' τὸ ἔχει ἀντιρουκὸν' τὸ Γερμανοὺς
εἶνι τὰ Γαλλὰ κανόνια. Αὐτοῦνα δὲ οὐρὲ δὲ
χουρατεῖοντι. ἑῖσανι θιρῆς τ' μισὴ Γερμα-
νὰ κουντά. Τν' ἑῖσανι ἀφαλόκωπ'. Ὀπ'
αἰχνοῖνι οὐβίδα οὐρὲ κᾶνονι πάταγον. Οἱ
Γερμανοὶ μλῶνι γι' αὐτοῦνα κ' τὸ τσάκον'
νιλιόριον'. Τὰ χᾶνονι...

Ἀλλὰ ἑῖσανι οὐρὲ πιδ' οὐλα ταῦτα κ'
καλὴς ἀξίγινωμάτους. Κι καλὰ προβουλάτνια.
ἑῖνα κ' ἑῖνα εἶνι. Πέρ ονι σ' φουτὰ κ' δὲ
δίνουσι νινεῖνα γιὰ τ' ζουή το'. ἑῖνα πατρίδα
λιέν' νὰ δουξαστῇ κ' ἄς πᾶν κ' τοῦ παλὰ
μυλῶν!... Κι τὴ δουξάζουσι οὐρὲ πιδ μ'
τραγῶματα... Ἀμ' νᾶνι οὐρὲ πιδ μ' μου-
ναχὰ αὐτοῦνα. Μοναχὰ αὐτοῦνα νᾶνιαν...
Εἶνι ἑῖνα σουρὸ οὐρὲ ἀμολῶντα. Γιὰ γέλου
κ' γιὰ κλάματα σ' λείου.

Κι ἀκούτι τωφάρὰ μινεὲς γουστόζα κ' τοῦ
νοῦ σὰς νὰ μὴ σὰς λυθῇ οὐ ἀφαλὸς ἀπ' τὰ
γέλουα...

Μινε μέρα οὐρὲ ἰκεῖ π' καθόντανι οἱ Γάλλοι
στρατιγῶτες μέσα στὰ χαρᾶκωματα κ' παῖ-
ζανι χαρτὰ κ' γιαιλάτανι νὰ ἀξάρνα κ' ἀκούν
νὰ σουρὰν γύρου τὸ σουρὸ ἢ σφαίρας. Οἱ
Γάλλοι πηδῶσαν ἀμῆσους ἀπὸν κ' τρέξανι ἑπ'
τὸν μὴ τὰ οὐλα στὰ χέρια γιὰτ' οἱ Γερμα-
νοὶ εἶχανι κᾶνι γιουροῦτ'... Μοναχὰ οὐρὲ
οὐ μάρμο κ' εἶνι μέσα στὸν χαρᾶκωμα ἀπὸν
ἀπὸν ἑῖνα τέττιρι φασουλία. Οἱ ἄλλοι ἀμῆσους
τ' φουτᾶνι νὰ τρεῖς ὄξου:

— ἑῖνα ὄξου γλιέωντες οὐρὲ ψουρίτ'...

— ἑῖνα, λείει αὐτοῦνας.

— ἑῖνα βέρβια;

— Κι τὰ φασουλία;

— Ἀπ' τὰ.

— Καλὰ οὐρὲ τ' ἀφῆνον, ἀλλὰ ἄμρ καγοῦνι

νὰ μὴ φνᾶξῃ... Κι ἀρπάζει κ' αὐτοῦνας

τοῦ ὅπλου τ' ἀμῆσους κ' χουμῆζει ἑπ'...

Ἀλλ' μινὰ μέρα οὐρὲ ἰκεῖ π' καθόντανι

ματᾶνατᾶλι μέσα στὰ χαρᾶκωματα οἱ Γάλ-
λοι ἀκούνι λίγου παραπυροῦλια μέσα στὰ χου-
ράτνια κᾶτ' κλάματα κ' κατ' θρήνης. Ἀμῆσους
οὐρὲ πιδ μ' καταλάβανι ποντὲς ἑῖσανι Γάλλους
λαβομένους. Πῶς ὄμους νὰ βγῇ νὰ τὸν
πάρ' π' ἀντικρινὰ ἦσαν οἱ Γερμανοί...

Τόνις οὐρὲ οὐ αὐτοῖν τ' σκουτοῦνα, λείει
ἑῖνας Γάλλους στρατιγῶτες ποῦτανι τιμουρ-
μένους μὴ δικαπέντι μινὸν φυλάκιο' :

— Κινε λουχὰς πασίονι γῶ.

— Πᾶς οὐρὲ; Τ' λείει οὐ λουχὰς.

— Πᾶς ἀλλὰ...

— Τὶ οὐρὲ;

— Νὰ μ' χαρίσι τ' φυλάκιο' ὅτανις τὸν
φέρου.

— Νὰ μινὰ κ' δὸ οὐρὲ πιδγιὰ μ' βγαίνει ὄξου

ἀπ' τὰ χαρᾶκωματα αὐτοῦνας κ' σουρνῆτι

προῦς τὸν λαβομένον ποῦκοχσι. Τὸν ἀρ-
πάζ' κ' ἀμῆσους τὸν κόβ' στὸν ὄμω κ' τὸν
πᾶει στὰ χαρᾶκωματα. Οὐ λουχὰς ἀμῆ-
σους οὐρὲ τ' χᾶρσις τ' ποῖνι κ' εἶσ' γλιτῶσι
κ' οὐ ἑῖνας οὐ τραχηλιάτνια.

Ἀλλ' μινὰ μέρα οὐρὲ ἑῖνας στρατιγῶτες ἄ-
ναρχὸς ὅτανις ἦσαν ποντὲς, ἀλλὰ καλὸς
στρατιγῶτες τῶρα μὴ τὸν πόλμου μέσα σ' ἑῖ-
νὰ μάχη γλιέ' τοῦ λουχὰ κ' λαβόντι κ' νὰ
πέρτ'. Ἀμῆσους οὐρὲ χουρὲς νὰ χᾶς κινὸ
τοῦν κόβ' τὸ πλάτις κ' τοῦ βᾶς ἑπ'...

δορὸν δπ' πᾶνι ὄμους ἀπ' τὴ χαρὰ τ' ἑῖ-
νὰ νὰ τραγᾶνι τὸν ἀναρχικὸ ὄμω. Ἀφ-
φον ὄμους κατὰλαβι τὶ ἑῖνι οὐ κουρούς
κ' στέτανι κ' λείει τοῦ λουχᾶσ' τ' :

(Ἀκολουθεῖ) ἑῖνα Μήτρον Καρλιάφες

οὐ ἑῖνα Ραδιοβλαστάροισι

Ἡ διὰλεξις τοῦ κ. Κ. Μελά

Τὴν 4ην Δεκεμβρίου ἡ εὐχρεία τοῦ «Παρια-
σοῦ» αἰθούσα ἦτο γεμάτη ἀπὸ ἑνα μικρὸν κό-
σμο ἀπὸ παιδιὰ τοῦ «Παριασοῦ», ἀναμένοντα
ν' ἀκούσουν τὸν κ. Μελά, ὅστις ἐμελλε νὰ
ἀναπτύξῃ τὸν Νόμον τὸν Προσκόπον.

Περὶ ὧραν 6 1/2 ἀνῆλθεν ὁ κ. Μελά εἰς τὸ
βῆμα καὶ διὰ μακρῶν ἀνέπτυξε, τί ἐστὶ πρό-
σκοπος καὶ τὰς βάσεις, εἰς τὰς ὁποίας στηρί-
ξαι τὴν πρόδοσ αὐτοῦ.

Τὰ παιδιὰ ἐν πλήρει κατανύξει ἦσαν αὐ-
τὸν ἐμυλόντια.

Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ κ. Μελά σημειοῦμεν ὁ
λίγα τινά :

«Ἐῖθε, τοὺς λέγει, «Ἑλληνες, ἐλευθεροί πο-
λεῖται, ὅστερα ἀπὸ ἴδια χρόνια θὰ γίνητε στρα-
τιῶται. Καὶ τότε θὰ ἔχητε δικαίωμα νὰ λέγε-
σθε ἄνδρες. Τοῦτο ὅμως δὲν μᾶς ἐμποδίζει νὰ
γίνωμεν τώρα μικροὶ στρατιῶται μικροὶ ἄνδρες.

«Ὅλους δὲ σὰς καὶ καμὶ προσκόπους. Οἱ δι-
δάσκαλοι σὰς ποῦ κομίζουσι νὰ σὰς μᾶλλον
λίγα γράμματα αὐτοὶ οἱ ἴδιοι θὰ γίνουσι πρό-
σκοποι.

«Ἐδὼ μέσα εἶναι ἑνας, ἄνθρωπος ὁ πῶτος
πρόσκοπος. Ὁ Λευκαδίτης. Σαῖτον νὰ τρέ-
ξητε σαῖτον νὰ πᾶτε διὰν ἄχτε ἀνάγκη
ἀπὸ τίποτε, ὅταν θέλετε νὰ λύσετε μὴ ἀπορία
σας».

Τὰ βλέμματα τὸν παριστάμενον ἐστράφη-
σαν πρὸς τὰ ἐνὸς τῆς αἰθούσης ἑνα διακρί-
νον τὸν κ. Λευκαδίτην. Ἦτο κρινέας μέσα
στὸ μικροκόσμο. Κανενὸς δὲν ἐπέμπε τὴν
προσοχὴν ἢ μορφήν.

«Ὁ κ. Κοκκίλης παροῦσας διὰ μηχανῆς
κινηματογράφου διαφόρους εἰκόνας προσκο-
πων ἐν καταλιμῶ, ἐν ἀνακτοῖς, ἀνιχνύ-
σει κλπ.

«Ἐστὶ λοιπὸν ὅστερα ἀπὸ λίγου καιρὸ θάχον
γίνῃ προσκόποι ὅλα αὐτὰ τὰ παιδιὰ τοῦ «Πα-
ριασοῦ». Ὁ προσκοπιμὸς ἀναλαμβάνει νὰ δι-
δάξῃ εἰς αὐτὰ πράγματα χρήσιμα ἐν τῇ κοι-
νωτικῇ τῶν βίῳ. Ὀδυσσεὺς Κ.

Οἱ πρόσκοποι τῆς Κρήτης

Ἑράκλειον (Κρήτης). — Ἐξακολουθεῖ ἡ
προπαιδεύσις τῶν στελεχῶν τῶν ἐναεῖα πο-
σοκωτικῶν ὀμάδων. Ἡ ὁρμηκοσύνη τῶν ὠρίσθη
διὰ τὴν 7ην Δεκεμβρίου.

Γ. Καρφετζῆς

(Ἐφορος ὀμάδων Ἡρακλείου)

Χανιά. — Οἱ πρόσκοποι τῆς πόλεως μας τα-
κτικὸς γυμναζόνται. Προχθὲς ἐγένετο ἡ τε-
λετὴ τῆς ἀναδυσσεύσεως τοῦ Προφῆτου Ἠλία
καὶ ἡ ὁρμηκοσύνη τῶν Προσκόπων. Χασ. Μ

Ἀπὸ τὰς Πάτρων

Πάτραι. — Ἡ 1η ὀμάς τῶν δοκίμων προσκό-
πων μετῆρξεν μετὰ τοῦ ἐφόρου κ. Κορνιῶν εἰς
τὴν μονὴν τοῦ Γεροκομείου γενομένης διδα-
σκάλιας περὶ τοῦ πῶς γίνονται αἱ διαφοραὶ
ἀνιχνεύσεις. Γ. Μ.

Οἱ πρόσκοποι τῆς Αἰγύπτου

Ἀλεξάνδρεια (Αἰγύπτου). — Ἡ ἀγγλόφωνος
Καίρινη «Αἰγυπτιακή» ἐφημερίς, ἀναγγέλλου-
σά μιν περὶ τοῦ σώματος τῶν Ἑλλήνων προσκό-
πων ἀφῆρσε ὅτι ἐπὶ τῇ ἐκδορῇ τῶν ἐνθουσιῶδους ἀφ-
θρον ἐπὶ τῇ τελείᾳ ὁργανώσεως τοῦ κατὰ
τάληγι συνιστάσας αὐτὴν ὡς παράδειγμα εἰς
τοὺς Ἀγγέλους.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ὅτι ἡ 4η
ὀμάς τὸν ἐν Καίρῳ Ἑλλήνων προσκόπων ἐπέ-
στρεψε μετὰ τὴν δύναν τοῦ ἡλίου ἐκ τῆς ἐν
Γκιζῇ ἐκδορῆς πρὸς τὸν Ἀγγλικὸν στρατο-
γὼν τοῦ Κάθ' ἐλ.Νηλ, οἱ Ἀγγελοι σκατιῶν
νομίσαντες ὅτι οἱ πρόσκοποι ἦσαν Γάλλοι ἡ-
χισαν ψάλλοντες τὴν Μασσαλιώτικα. Ἀλλ' ὅτι
ἦσαν Ἑλληνες, ἰσὺς διότι ἠγνώ-
σαν τὸν ἐθνικὸν ὕμνον, ἐξέσπασαν εἰς ἑνω-
κράντας. ἰδὼν μίαν ἀδελφοποίησιν τῶν Ἀγ-
γλων καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐκδηλώσεως ἐν-
θῶν αἰσθημάτων. Δεδομένου μάλιστα ὅτι ἐπὶ
καίρει ἐπιθεώρησις τῶν Ἑλλήνων προσκόπων,
ὅπου τὸν Μάξουελ, στρατηγὸν τῆς κατοχῆς
καὶ τοῦ ἀπλοῦ τοῦν δυναμένου νὰ φέρῃσιν
ὅπλον, ἐκδηλοῦνται μᾶλλον σαφέστατα ἡ ἀγά-
πη τοῦ εὐγενοῦς λαοῦ πρὸς ἡμᾶς.

Ἐμμανουὴλ Πνευματικὸς

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΟΣ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΟΡΚΑΔΑΣ ΝΗΣΟΥΣ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου καὶ τέλος)

Ἦτο ἡδὴ νῦς καὶ αἰφνης ὁ πόντος ἐφωτί-
σθη ὡς διὰ μαγείας. Βρονταὶ ἠκούοντο μεμα-
κρυσμένα προερχόμενα ἐκ τῶν ἀκτῶν τῆς
Γῆς τοῦ Πυρός. Πρὸς δὲσμάς καὶ οὐχὶ μα-
κρὰν τοῦ πλοίου διεγράφετο ὑπὸ τὸ ἀνυδρὸν
φῶς τῆς σελήνης κορυφὴ ὄρους φωτισμένη,

ἔξ ὅ ἐξήρχοντο καπνοὶ ἀνερχόμενοι εἰς τὰ
ὕψη. Γλῶσσαι πύρινοι ἐφωτίζον τὰ πέριξ αἰ-
βάκι πῶρινοι ἐξεσφραγίζοντο εἰς τοὺς αἰθέ-
ρας. Αἱ ὑδάται τοῦ ὄρους ἐκαίοντο. Ἀνα-
τριχίσματα δὲν τὸ σῶμα μας καὶ αἱ τριχες
μας ὀρθόντο. Παραμένοντες ἀκίνητοι καὶ ἄ-
φρονι πρὸ τοῦ μυστηρίου τοῦ θεάματος τῆς
φύσεως. Ἐδρισκεμένα πρὸ ἡφαιστείου ἐν ἐ-
νεργείᾳ.

Παρὰ τὴν ἀκτὴν γλῶσσα πυρὶν, ἀνερχομένη
εἰς ἀρκυτὸν μέτρον ὕψους, ἐφωτίζεν ὡς ἡμέρα
τὰς ἀέζους ἀκτῆς τῆς Γῆς τοῦ Πυρός. Οἱ
ναυτικοὶ ἀνιχνυόμενοι τὸ φῶς τοῦτο μὴ τὸ
ὄνομα «ὁ φῶς» τῶν Ἀγρίων. Τὸ διακρῆς
καὶ ἀστερόν τοῦτο φῶς δὲν ἔχει καμμίαν
σχέσιν μὲ τὸ παρακείμενον ἡφαιστεῖον καὶ ἐνε-
ὡς λέγουσι οἱ φυσιολόγοι, πηγὴ περὶ αὐτὸν
καμμένη πρὸ πολλῶν χρόνων καὶ τίς οἶδε ἐως
πότε θὰ φωτίζῃ εἰς τοὺς διερχομένους ἐ-
κεῖθεν θαλασσοπόρους καὶ ἐξερευνητάς, μὴ
σβεννύοντι οὐτε ὑπὸ τῶν ὀρμητικῶν ἀνέμων
οὐτε ὑπὸ τῶν ραγδαίων καταιγίδων!

Τὰ θεάματα ταῦτα τῆς Γῆς τοῦ Πυρός προ-
παρεσκεύαζαν τοὺς ναυτάς τῆς «Ὀδουρουῆς»
διὰ τὴν πρόσω ἐπικινδύνου θαλασσοπορίαν εἰς
τὰς Ἀναρκατικές νήσους Ὀρκαδάς.

Τὴν 18ην ἡμέραν ἐκ τῆς ἐκκινήσεώς μας καὶ
περὶ τὴν 19ην μ. μ. ὡραν διερχόμεθα τὸ νο-
τιώτατον σημεῖον τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, τὸ
ἀρκωτήριον Χόρνο (Horn). Ἐδὼ ὁ ὠκεανὸς
ἐκ τῆς ὀρμῆς τῶν νοτίων νηέων, ὑπὸ τοῦ
τερόστινα κῶματα, τὰ ὁποῖα ἀφρίζοντα ἐπα-
ζον μετὰ πατάγον εἰς τὰς ἀποτόμους ἀκτῆς,
οἵτινες εἰνε μάρτυρες τῶσαν καὶ τῶσαν «ναυα-
γίων, ριπτομένων ὑπὸ τῶν ἀνέμων πλοίων καὶ
ιστιοφόρων, ὡς πτερῶν ἐπὶ τῶν αἰχμηρῶν ἀπο-
ρώγων ἀκτῶν.

Ποῖ καὶ ποῦ ὡς φαντάσματα διεκρίνοντο
ἀπὸ τοῦ καταστροφώματος τοῦ πλοίου ἰθαγενεῖς
τῆς Γῆς τοῦ Πυρός περιπλανώμενοι εἰς τὰς
ἀποκρινόμεν

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΖΩΗ

Θεσσαλονίκη.—Επί τη εορτή του Αυτοκράτορος της Ρωσίας Νικολάου έτελέσθη εν τῇ ἐνταύθα Ρωσικῇ μετοχῇ ἐπίσημος δοξολογία εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν ἀντίομιον. Κατέπευσεν εἰς τὸν λιμένα μας τὸ Ἀμερικανικὸν ἀντιόμιον «Ιάσων» κομίζον ὁμογενεῖς Σέρβους. Ὁ «Ιάσων» ἐκομίσεν εἰς δια ἀνεξαρτήτως τὰ μαχόμενα στρατόπεδα Χριστογεννητικὰ δῶρα. Ἐντύπων δὲ ἐπροξένησε τὸ παράδοξον σχῆμα τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἀντιόμιου.—Μονομαχία ἔλαβε χώραν εἰς τὴν πόλιν μας μεταξὺ τοῦ ὑποδιοικητοῦ Κιλκισίου κ. Α. Χαλκοκονδύλη, ἀδελφοῦ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀθηναϊκῆς «Νέας Ἡμέρας», καὶ τοῦ λοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ Α. Μετοξῆ διὰ πιστολίου, εὐτυχὸς ἀνευ ἀποτελέσματος. Οἱ ἀντίπαλοι μετὰ τὸ πέρας τῆς μονομαχίας δὲν συνεφιλώθησαν.—Αἱ μαθητικαὶ τοῦ προτύπου παρασκευαστικῆς Νοῦθα ἀπέδειξαν καὶ πάλιν τὰ πατριωτικὰ τὸν οἰσθήματα συλλέξασαι ἑτέρας 100 δρ. δὲ ὅποιαι ἀπέστειλαν πρὸς τὸν κ. Μπαϊρακτάρη, ἵνα διατεθῶν ὑπὲρ τῆς ναυαρχίδος.—Τὸ ἀντιόμιον «Κοῖς» ἐκομίσεν εἰς τὴν πόλιν μας 32,025 σάκους ἀλεύρων καὶ ἑτέρας 800 διὰ τὴν Κεφάλαν.—Ἡ ἀστυνομία μὲς ἀπὸ τὴν πλειστοῦς ἀφρονεῖ καὶ ἀλίτης.

Ἀεροκλιάνων.—Αἱ ὑπὲρ τῆς Ναυαρχίδος εἰσφορὰ ἐξακολουθοῦν χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ κ. Γ. Μπαϊρακτάρη. —Ἐν μέσῳ ἀπείρου κόπου ἐδόθη καὶ πάλιν παρὰ τὰς εἰς τὸν κινηματογράφον «Ὀλύμπια» ὑπὲρ τῆς Ναυαρχίδος. Εἰς αὐτὴν ἐκτός 2 ταινιῶν καὶ κομωδίας παρουσιάσθησαν καὶ κινηματογραφίαι ἀπὸ τοῦς πολεμικοῦς μας. Ὁ δὲ κ. Μπαϊρακτάρης ἀπήγγειλε πολλὰ ποιήματα.—Κατ' αὐτὰς ἐδόθη εὐγενικὴ παρὰ τὰς ὑπὲρ ἀπόρων μαθητῶν ὑπὸ τοῦ Φιλεκταδευτικοῦ Συλλόγου.

Δις Ἀγγλικῇ Τσιάνον.—Ἀφίχθησαν εἰς τὴν πόλιν μας περὶ τοὺς 60 ἐκ τῶν ἀναμενόμενων ἐκ Μοναστηρίου Ἀθωτικῶν ἀξιωματικῶν. Μετὰ τὴν ἀφίξιν των εἰς τὸν σταθμὸν διηυδύνθησαν διὰ τῶν τροχιδρόμων τῆς πόλεως εἰς τὴν σχολὴν τῆς χοροφυλακῆς, ὅπου καὶ κατέλυσαν. Εἶναι ἀρκετὰ ἐξηγνημένοι καὶ μερικοὶ ἐξ αὐτῶν εἶναι πληγωμένοι. Μετὰ τοὺς συνωμίλησαν πάντες ἐξέφρασαν τὴν μερίτην χαρὰν τὴν ὅποιαν ἠσθάνθησαν διὰ τὴν παράδοσιν τῆς ἀπὸ τοῦς Σέρβους εἰς τοὺς Ἑλλήνας. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δὲ μεταφρεθοῦν εἰς τὴν Σπῆρον. Οἱ αἰγμύλιον ἐκταπεινωμένους ἐξέφρασαν τὴν εὐγνωμοσύνην των, εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν διεύθυνσιν διὰ τὰς περιποιήσεις, τῶν ὁποίων ἔτυχον ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν.

Ἰωάννινα.—Μετὰ μεγάλης ἐπισιμότητος ἐπορεύθη ἡ ἐπέτειος τῆς Ἁγίας Βαρβάρας ὑπὸ τοῦ δου πεδ. πυροβολικοῦ καὶ τῆς 4^{ης} Μοίρας ὁρεῖβ. πυροβολικοῦ. Περί τὴν 10 π. μ. ἐτελέσθη μεγάλη δοξολογία εἰς τὸν κήπον τοῦ Κουραμπᾶ, παρισταμένων ὅλων τῶν στρατιωτικῶν Ἀρχῶν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας ἡ μουσικὴ τῆς Φρουρᾶς ἔκρουε διάφορα ἐμβατήρια, παρετέθησαν δὲ γλυκύματα εἰς τοὺς κ. κ. ἀξιωματικούς καὶ ὁπλίτας ὑπὸ τῆς συγκροτηθείσης ἐπιτροπῆς δεξιώσεων, εἰς ἣν διακρίνοντες τὸν Διοικητὴν τοῦ 9 Συν. πεδ. πυροβολικοῦ κ. Παργαλίδην, τὸν Διοικητὴν τῆς IX Μοίρας ὁρεῖβ. πυροβολικοῦ κ. Λύσιαν Γεωρ. καὶ

τὸν λοχαγὸν τοῦ πυροβολικοῦ κ. Μαυρογενῆ Στέφαν. —Ἀν καὶ ὁ καιρὸς ἐξακολουθῇ νὰ εἶναι βροχεὸς ἡ ἐμπορικὴ καὶ θεατρικὴ κίνησις εἶναι στέγες δόξες των. Ἐκ τῶν τοῦ θιάσου Ῥεῖαν—Γαβριηλίδου παραμένει ἐδῶ καὶ ὁ γνωστός ἀνδρικοελαπιντῆς Κοιτσιώτης.—Ὁ κινηματογράφος «Ἐδισσών» παρουσιάζει διαρκῶς νέας ταινίας.

Θεσσαλονίκη.—Μετὰ τὴν ἀνεχώρησιν τοῦ θιάσου Ἀθηνᾶς Καρδοβίλλη καθὼς καὶ τοῦ θιάσου τῆς Χριστινᾶς Καλογερίκου ἐφθάσεν ὁ θιάσος τῆς Κυβέλης Ἀνδριανῶν, προερχόμενος ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἀρχόμενος τῶν παραστάσεων αὐτοῦ εἰς τὸ κινηματοθέατρον «Σαπφώ» μετὰ τὴν κομωδιαν «τὸ τέλος τοῦ ἔρωτος». Προχθὲς Κυριακὴν ἔλαβεν χώραν ἐν τῇ Δέσχη «Πρόδοξος» ἡ δευτέρα διάλεξις τοῦ γυναικείου μας κ. Ι. Ὀλυμπίου ἐπιστοφιστοῦ τὴν «δίκην» τοῦ Σωκράτους. Ὁ τῶς τῆς ἀφίχθησος συνεκίνησε εἰς ἄκρον τὸ ἀκροατήριον. Τὴν ἀριστοτεχνικὴν ταύτην διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αἱ Ε. Ε. ὁ Γεν. Διοικητῆς, ἡ ἐκλεκτὴ Μιτυληναῖκή κοινὴ καὶ γενναία ἀντιπροσωπεία τοῦ ὁραίου φύλου. Ὁ λιμὴν μας φιλοξενεῖ ἀπὸ ἡμερῶν τὸ ἀντιτορπιλικὸν «Νέα Γενεά».

Νέων Καρλόβασι (Σέρμο).—Ἐντὸς ὀλίγου ἀρχίζει ἐνταῦθα κινηματογραφία. Ὁ καιρὸς ὡραῖος. Ἡ μουσικὴ μας μὲς διασχεδαίει ἐκαστὴν Κυριακὴν.

Νίκος Α. Εὐσταθίου.—Ἀν ἐγκυκλίῳ του πρὸς τὴν ἐνταῦθα Γεν. Διοίκησιν τὸ ἐπὶ τῷ ἑσπερικῷ ἑνταῦθα κινηματογράφῳ. Ὁ καιρὸς ὡραῖος. Ἡ μουσικὴ μας μὲς διασχεδαίει ἐκαστὴν Κυριακὴν.

Χανιά.—Ἀν ἐγκυκλίῳ του πρὸς τὴν ἐνταῦθα Γεν. Διοίκησιν τὸ ἐπὶ τῷ ἑσπερικῷ ἑνταῦθα κινηματογράφῳ. Ὁ καιρὸς ὡραῖος. Ἡ μουσικὴ μας μὲς διασχεδαίει ἐκαστὴν Κυριακὴν.

Νέων Καρλόβασι (Σέρμο).—Ἐντὸς ὀλίγου ἀρχίζει ἐνταῦθα κινηματογραφία. Ὁ καιρὸς ὡραῖος. Ἡ μουσικὴ μας μὲς διασχεδαίει ἐκαστὴν Κυριακὴν.

Νίκος Α. Εὐσταθίου.—Ἀν ἐγκυκλίῳ του πρὸς τὴν ἐνταῦθα Γεν. Διοίκησιν τὸ ἐπὶ τῷ ἑσπερικῷ ἑνταῦθα κινηματογράφῳ. Ὁ καιρὸς ὡραῖος. Ἡ μουσικὴ μας μὲς διασχεδαίει ἐκαστὴν Κυριακὴν.

Χανιά.—Ἀν ἐγκυκλίῳ του πρὸς τὴν ἐνταῦθα Γεν. Διοίκησιν τὸ ἐπὶ τῷ ἑσπερικῷ ἑνταῦθα κινηματογράφῳ. Ὁ καιρὸς ὡραῖος. Ἡ μουσικὴ μας μὲς διασχεδαίει ἐκαστὴν Κυριακὴν.

καλλιτέρευσεν καλλιμαχάδωπερλοῦε τὴν πόλιν μας. **Νίκος Σήμεν Χαλκίς.**—Αἱ σεισμικαὶ δονήσεις ἐξηκολούθησαν ἐνταῦθα, χωρὶς ὅμως καταστροφῆς.—Ἀγνοοῦντο εἰσελθόντες εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου ἀπειραγμένοι ν' ἀφαιρέσουν διαφόρους εἰκόνες καὶ τὸ ταμιεῖον τοῦ ναοῦ. Χάρις εἰς τὸν σκοπὸν χοροφυλάκα τὰ σκεδὰ τῶν ἐματαιώθησαν χωρὶς ὅμως νὰ συλληφθῶν.—Ἀγοραῖον αὐτοκίνητον ἤρξατο ἐκτελοῦν δρομολόγιον μεταξὺ Χαλκίδος—Πατρῶν, Χαλκίδος—Βάθειας καὶ Χαλκίδος—Ἀμπελιῶν.—Μετὰ τὰς κακοκαιρίας εἶχονεν θανάσιμαν λιμαχάδα καὶ ὁ κόσμος ἐξῆλθε σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνους.

—Τὰ 2ον καὶ 3ον πεζικὰ συντάγματα γυμνάζονται διαρκῶς. Διακρίνεται ὁ 4ος λόχος τοῦ 3ου πεζ. συντάγματος διὰ τὸ ὡραῖον βράδιμα τῶν στρατιωτῶν του καὶ τὸ ὁμορρυθμὸν τῶν κινήσεων, ἰδίᾳ ἡ διμοιρία τοῦ ἀντιτοπολογαγοῦ κ. Λαμέρα μετὰ τὸν λοχαγὸν Νικολάον Καταφῶν. Μεταπολεμικὸς ἐφορτάσθη ἡ εορτὴ τοῦ Ἀγ. Νικολάου. Τὰ ἐν τῷ λιμένι ὁρμίζοντα ἐμπορικὰ πλοῖα ἀπὸ πρῶταις ἡ 1915 δὲν δὲ ἐκδόθη ὑπὸ τῆς «Ἑλλάδος» Ἀναποκρίσεις ἐπὶ ὅσον εἶναι κακοὶ ἐνδιαφέροντες, δὲν θὰ δημοσιεύονται.—**Βασ. Μ. Α. πρίν.** Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐγκρίνωμεν τὴν μεταφρασὴν αὐτῆς χωρὶς νὰ τὴν ἱσχυρισθῶμεν. Στελεῖται.—**Γ. Βοτ.**.....Διὰ τὴν προτίμησιν τοῦ 10. **Ἀλέξιον Ζάννην.** Ἐκτελέσθη διὰ ταχυδρομικὰ 12 π. μ. **Νέστορας Δραχμ.** 2.—**Π. Γ. Δ.** καὶ οἱ. Εἰς τὸν δεύτερον τῶν.—**Ἀνδριανὸν Βιολέτα.** Δεχόμενοι τὸν γυναικῶν μας, ἐπειδὴ ἡλίκων καὶ τῶν καθηγητῶν τῶν Λατινικῶν ἐκαμῶν ἀπεργίαν, διακρίσασαν ἐπὶ πενθήμερον. Ἀλλ' ἐληξεν αὐτὴ κατὰ τὴν ὁδοῦσιν σκέψεως τῶν μαθητῶν.

Μαγευτικὸν Ἀνέκδοτος.—**Πύργος (Ἡλείας).**—Καθ' ἐκάστην ἑσπέραν ὁμιλεῖ εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν τοῦ Ἀγ. Νικολάου ὁ ἱεροκήρυξ κ. Διον. Παροναγίου· ἐπὶ διαφόρων θερησκευτικῶν ζητημάτων.—Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς «Ἀναπλάσεως» ἐπίσης ὁμιλεῖ καθ' ἑσπέραν ὁ κ. Ἀρνήλλος.—Ὁ καιρὸς εἶναι θαυμαστὸς κατὰ τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα. Οἱ περιπατοὶ εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀκμὴν των.—Ἡ Φιλαρμονικὴ μας ὑπὸ τὴν δεξιὰν διευθύνσιν τοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Καρβανδία, παύειν κατὰ Κυριακὴν εἰς τὴν πλατεῖαν Κωνσταντίνου.—Ἡ δεινροφύτιος τοῦ Ἐπαρχείου μας τῆς μερίτης τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας κ. Γαπαρη προμηνύει λαμπρά καὶ ἐπὶ τέλος ὁ μοναδικὸς μας ὁμιλητικὸς λόφος θὰ καλλωπισθῇ.—Τίποτε δὲν καταρτίσθη διὰ τὴν μεταφοράν τοῦ Γυμνασίου μας.

—**Τάκης Δημόπουλος.**—Ἡ εορτὴ τοῦ Ἀγ. Νικολάου ἐτελέσθη ἐν τῇ ἐνταῦθα Μητροπολιτικῇ ναφ' ἁγίου Νικολάου μεγαλοπρεπῶς, χοροστατούντων τῶν Συν. ἐπισκόπων Ἡλείας κ. Λαμασκηνῶν καὶ Παροναγίας κ. Ἱεροσέου, παρεπιδημούντος ἐνταῦθα. Ὁ Σ. Παροναγίας μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ὁμίλησε περὶ τοῦ βίου τοῦ Ἀγ. Νικολάου. **Ζ. Ν. Παπαμιχαήλ** ποῦλος

ΚΙΝΗΣΙΣ

Μνημόσυνα.—Σήμερον Κυριακὴν 14 Δεκεμβρίου, εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης—ὥρα 10 π. μ.—τελεῖται Μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀλησμόνητου Συγγραφέως, Δημοσιογράφου καὶ Διαπύχου **Κωστή Οἰκονόμου.** Ἀφ' ὅριον συμπληροῦται ἐπὶ ἀπὸ τοῦ θανάτου του. Ἐπιμνημόσυνον λόγον θὰ ἐκφωνήσῃ ὁ διακεκομμένος καθηγητῆς κ. Κωνσταντῖνος Φιλανδρός, πρόεδρος τοῦ Συνέσμου τῶν προσφύγων διδασκάλων καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συν. δέσμου τῶν Μικρασιωτῶν καὶ Ὁρεῖων. **Βασ. Λομ...**

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δημ. Σεριάντων. Τρίπολιν. Ἐφ' ὅσον δὲν ἐνημερώθην εἰς τὴν ἀλλήλογραφίαν ἐπὶ ἐλθῆναι, βαλὼς δὲν ἐλθῆναι. Ὅμοιος καὶ ἡ καταγορεύσις δὲν ἐλθῆναι. Ἡμερολόγιον τῆς 1915 δὲν δὲ ἐκδόθη ὑπὸ τῆς «Ἑλλάδος» Ἀναποκρίσεις ἐπὶ ὅσον εἶναι κακοὶ ἐνδιαφέροντες, δὲν θὰ δημοσιεύονται.—**Βασ. Μ. Α. πρίν.** Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐγκρίνωμεν τὴν μεταφρασὴν αὐτῆς χωρὶς νὰ τὴν ἱσχυρισθῶμεν. Στελεῖται.—**Γ. Βοτ.**.....Διὰ τὴν προτίμησιν τοῦ 10. **Ἀλέξιον Ζάννην.** Ἐκτελέσθη διὰ ταχυδρομικὰ 12 π. μ. **Νέστορας Δραχμ.** 2.—**Π. Γ. Δ.** καὶ οἱ. Εἰς τὸν δεύτερον τῶν.—**Ἀνδριανὸν Βιολέτα.** Δεχόμενοι τὸν γυναικῶν μας, ἐπειδὴ ἡλίκων καὶ τῶν καθηγητῶν τῶν Λατινικῶν ἐκαμῶν ἀπεργίαν, διακρίσασαν ἐπὶ πενθήμερον. Ἀλλ' ἐληξεν αὐτὴ κατὰ τὴν ὁδοῦσιν σκέψεως τῶν μαθητῶν.

Μαγευτικὸν Ἀνέκδοτος.—**Πύργος (Ἡλείας).**—Καθ' ἐκάστην ἑσπέραν ὁμιλεῖ εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν τοῦ Ἀγ. Νικολάου ὁ ἱεροκήρυξ κ. Διον. Παροναγίου· ἐπὶ διαφόρων θερησκευτικῶν ζητημάτων.—Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς «Ἀναπλάσεως» ἐπίσης ὁμιλεῖ καθ' ἑσπέραν ὁ κ. Ἀρνήλλος.—Ὁ καιρὸς εἶναι θαυμαστὸς κατὰ τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα. Οἱ περιπατοὶ εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀκμὴν των.—Ἡ Φιλαρμονικὴ μας ὑπὸ τὴν δεξιὰν διευθύνσιν τοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Καρβανδία, παύειν κατὰ Κυριακὴν εἰς τὴν πλατεῖαν Κωνσταντίνου.—Ἡ δεινροφύτιος τοῦ Ἐπαρχείου μας τῆς μερίτης τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας κ. Γαπαρη προμηνύει λαμπρά καὶ ἐπὶ τέλος ὁ μοναδικὸς μας ὁμιλητικὸς λόφος θὰ καλλωπισθῇ.—Τίποτε δὲν καταρτίσθη διὰ τὴν μεταφοράν τοῦ Γυμνασίου μας.

Τάκης Δημόπουλος.—Ἡ εορτὴ τοῦ Ἀγ. Νικολάου ἐτελέσθη ἐν τῇ ἐνταῦθα Μητροπολιτικῇ ναφ' ἁγίου Νικολάου μεγαλοπρεπῶς, χοροστατούντων τῶν Συν. ἐπισκόπων Ἡλείας κ. Λαμασκηνῶν καὶ Παροναγίας κ. Ἱεροσέου, παρεπιδημούντος ἐνταῦθα. Ὁ Σ. Παροναγίας μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ὁμίλησε περὶ τοῦ βίου τοῦ Ἀγ. Νικολάου. **Ζ. Ν. Παπαμιχαήλ** ποῦλος

ΟΣΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ δὲν εἶναι γραμμένα ἐπὶ τῆς μῆς μόνον ὄψεως τοῦ χάριτος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν δύο, ὡς ἄχρηστα διὰ τὸ τυπογραφεῖον, δὲν ἐξετάσσονται διόλου, οὐδὲ υποβάλλονται εἰς ἐγκρίσιν.

Μασσέζ, καθ' ὅλας τὰς ὑποδείξεις τῆς ἐπιστολῆς. **Αἰμιλία Βραχλιάτσου,** Ἀθῆναι δὲς Ἱπποκράτους 40 Γ.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Τρία λεπτὰ ἢ λέξεις

Ἀνταλλάσσω κάρτ ποστὰλ πανταχῶθεν. Ἡγέμαχον Καρδανθῶν μαθητὴν Γυμνασίου. Ἀθῆναι

Δ. Οἰκονόμου. Εὐαρεστηθῆτε νὰ μετὰ πωλήσῃτε τὸ ἔργον σας. Ἀπαντήσατε. Ὁμόλογον νῆος π. Γ. Πύργου.

Ἀδρην Δαμιανὸν ἀνθυπολοχαγόν. Τί γίνεσσι ποῦ ἐδρῶνται ἡ δὲ; Ἀναμένο τυχάνε ἀπάντησιν εἰς π. Γ. Βασιλείου Κουδελῆς. Ἀθῆναι

Στὴ Κούλα μου Μοῦζῆ! ἡ ματιὰ σου τῆς αὐτοῦ λας τὸ ἀστέρι, ποῦ τὴ λάρμη του σκορπεῖς εἰς τὸν καθάριον οὐρανόν. Εἰς ἐμὲ αὐτὴ ἐλπίδα καὶ παρηγορία φέρει ποῦ χαρίζε εὐτυχίαν, ἢ μετὰ νῆαν νὰ ποῖ.

Κύριε Κ. Α. Σὺς συγκαίρηται διὰ τὴν δημοσίευσίν σου. Ἡμερολόγιον τῆς 1915 δὲν δὲ ἐκδόθη ὑπὸ τῆς «Ἑλλάδος» Ἀναποκρίσεις ἐπὶ ὅσον εἶναι κακοὶ ἐνδιαφέροντες, δὲν θὰ δημοσιεύονται.—**Βασ. Μ. Α. πρίν.** Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐγκρίνωμεν τὴν μεταφρασὴν αὐτῆς χωρὶς νὰ τὴν ἱσχυρισθῶμεν. Στελεῖται.—**Γ. Βοτ.**.....Διὰ τὴν προτίμησιν τοῦ 10. **Ἀλέξιον Ζάννην.** Ἐκτελέσθη διὰ ταχυδρομικὰ 12 π. μ. **Νέστορας Δραχμ.** 2.—**Π. Γ. Δ.** καὶ οἱ. Εἰς τὸν δεύτερον τῶν.—**Ἀνδριανὸν Βιολέτα.** Δεχόμενοι τὸν γυναικῶν μας, ἐπειδὴ ἡλίκων καὶ τῶν καθηγητῶν τῶν Λατινικῶν ἐκαμῶν ἀπεργίαν, διακρίσασαν ἐπὶ πενθήμερον. Ἀλλ' ἐληξεν αὐτὴ κατὰ τὴν ὁδοῦσιν σκέψεως τῶν μαθητῶν.

Σύλλογος «ΘΑΝΑΤΟΣ»

Ἰδρὺθ ἔν Πειραιεὶ Σύλλογος «ΘΑΝΑΤΟΣ» Σκοπὸς τοῦτου εἶναι ἡ ἐξάπλωσις τοῦ περιοδικοῦ «ΕΛΛΑΣ». Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι.

Διευθυνσις τοῦ Συλλόγου

—1) Ποῖα πόλις φέρεται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ;

—2) Ζ — τ — σ — λ — ς — μ — ς.

Ἀδύνατον δακτύλιος μέχρι τῆς 20^{ης} Ἰανουαρίου. Αἱ λύσεις δέον νὰ συνοψίσωται διὰ δεκαπέντε ἡμέρας : Πόσιον Ἀν. Κλῶνης Κ. νυκτοφύτου 122 Πειραιᾶ

Σπύρον Οἰκονόμου Ἀθῆναι. Ἐπὶ πολλὰ. Διὰ δὲν γράψετε ; Βασιλείου Βασιλῆως

Ἡ Ζωὴ

Ὅπως τὸ ἄνθος φέεται, καὶ θάλλει ροδὸν καὶ πίπτει καὶ ἐξηραίνεται, ὅταν ἔλθῃ ὁ χειμὼν, οὕτω τὰ χρόνια κ' ἡ ζωὴ μαρτυροῦται ἐξηραίνεται, καὶ ἐπὶ ὁ χάρος

SALLE DE BILLARDS

10 — ΣΦΑΙΡΙΣΤΗΡΑ — 10

Πρώτην φερὰν ἐν Ἀθῆναις συστηματικὴ αἴθουσα σφαιριστηρίων

Σφαιριστήρια Ἀγγλικά, Γαλλικά, Ἑλληνικά, Γερμανικά. Burroughes a. Watts μετὰ 32 μίλιες London. Brunwick. Paris μετὰ 3 μίλιες. Kanellis. Ἀθῆναι.

ὁ δὲ κληρὸς ἐλθῶν.....δὲν ἐπὶ ἀνέμῳ χονταί. Διμήτρα Κουσκουρῇ Τῆνος

ΝΙΚΗ ! ΝΙΚΗ ! ΝΙΚΗ !!

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Ἐμπρὸς παιδιὰ μὴ στέκεσθαι καὶ μὴ ἀργοπορεῖται, καὶ μέλη εἰς τὸν ΘΡΙΑΜΒΟΝ Σ' αὐτὸν καταταχθῆτε.

ΔΑΧΕΙΑ

25 λεπτὰ 25

Ζητοῦνται ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ.

Καταστατικὸν στέλλεται παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

Δ. Μήκας Διαφωνομέρς ΙΚΑΝΟΤΗΣ

Ὁ ἐγγράφων μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 10 ἐπὶ μὲν εἰς τὸν Σύλλογον λαμβάνει ἐπὶ 6 μῆνας τὴν «ΕΛΛΑΔΑ» καὶ ἐτησίαν συνδρομὴν συλλόγου. Ἐμπρὸς Εἰσπραθεῖται εἰς προορισμοῦς.

Διανομὴς Ζ'.

—1) Ἀντίμα :

Ἄνθος ἂν ὄσσης δύο φορές πάλαιος Ἑλληνικὸν δὲ ὄσσης.

—2) Ἀποδοκτικῶν :

Ποῖα πόλις ἂν καὶ εἶναι μία εἰς τῆς τῆς.

—3) Γρίφος : Α — ς

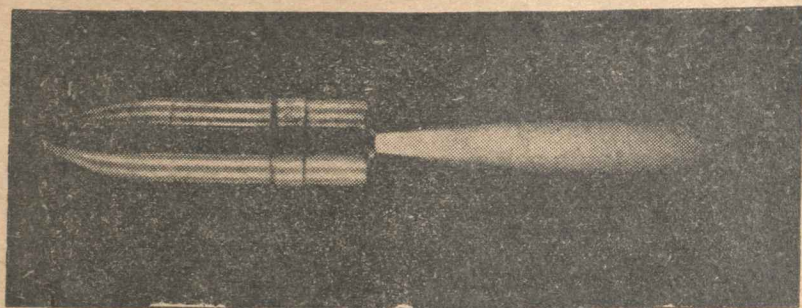
ΟΡΟΙ

Ἀδύνατον δακτύλιος μέχρι τῆς 20^{ης} Ἰανουαρίου.

ΒΡΑΒΕΙΑ

Γενόμενης κληρώσεως θὰ λάβουν 1ος Κινηματογραφικὴ μηχανήν.—2ος Ἐστανταῖς.—3ος Ἀφραχ.—4ος Ἐστανταῖς.—5ος Ἐστανταῖς.—6ος Ἐστανταῖς.—7ος Ἐστανταῖς.—8ος Ἐστανταῖς.—9ος Ἐστανταῖς.—10ος Ἐστανταῖς.—11ος Ἐστανταῖς.—12ος Ἐστανταῖς.—13ος Ἐστανταῖς.—14ος Ἐστανταῖς.—15ος Ἐστανταῖς.—16ος Ἐστανταῖς.—17ος Ἐστανταῖς.—18ος Ἐστανταῖς.—19ος Ἐστανταῖς.—20ος Ἐστανταῖς.—21ος Ἐστανταῖς.—22ος Ἐστανταῖς.—23ος Ἐστανταῖς.—24ος Ἐστανταῖς.—25ος Ἐστανταῖς.—26ος Ἐστανταῖς.—27ος Ἐστανταῖς.—28ος Ἐστανταῖς.—29ος Ἐστανταῖς.—30ος Ἐστανταῖς.—31ος Ἐστανταῖς.—32ος Ἐστανταῖς.—33ος Ἐστανταῖς.—34ος Ἐστανταῖς.—35ος Ἐστανταῖς.—36ος Ἐστανταῖς.—37ος Ἐστανταῖς.—38ος Ἐστανταῖς.—39ος Ἐστανταῖς.—40ος Ἐστανταῖς.—41ος Ἐστανταῖς.—42ος Ἐστανταῖς.—43ος Ἐστανταῖς.—44ος Ἐστανταῖς.—45ος Ἐστανταῖς.—46ος Ἐστανταῖς.—47ος Ἐστανταῖς.—48ος Ἐστανταῖς.—49ος Ἐστανταῖς.—50ος Ἐστανταῖς.—51ος Ἐστανταῖς.—52ος Ἐστανταῖς.—53ος Ἐστανταῖς.—54ος Ἐστανταῖς.—55ος Ἐστανταῖς.—56ος Ἐστανταῖς.—57ος Ἐστανταῖς.—58ος Ἐστανταῖς.—59ος Ἐστανταῖς.—60ος Ἐστανταῖς.—61ος Ἐστανταῖς.—62ος Ἐστανταῖς.—63ος Ἐστανταῖς.—64ος Ἐστανταῖς.—65ος Ἐστανταῖς.—66ος Ἐστανταῖς.—67ος Ἐστανταῖς.—68ος Ἐστανταῖς.—69ος Ἐστανταῖς.—70ος Ἐστανταῖς.—71ος Ἐστανταῖς.—72ος Ἐστανταῖς.—73ος Ἐστανταῖς.—74ος Ἐστανταῖς.—75ος Ἐστανταῖς.—76ος Ἐστανταῖς.—77ος Ἐστανταῖς.—78ος Ἐστανταῖς.—79ος Ἐστανταῖς.—80ος Ἐστανταῖς.—81ος Ἐστανταῖς.—82ος Ἐστανταῖς.—83ος Ἐστανταῖς.—84ος Ἐστανταῖς.—85ος Ἐστανταῖς.—86ος Ἐστανταῖς.—87ος Ἐστανταῖς.—88ος Ἐστανταῖς.—89ος Ἐστανταῖς.—90ος Ἐστανταῖς.—91ος Ἐστανταῖς.—92ος Ἐστανταῖς.—93ος Ἐστανταῖς.—94ος Ἐστανταῖς.—95ος Ἐστανταῖς.—96ος Ἐστανταῖς.—97ος Ἐστανταῖς.—98ος Ἐστανταῖς.—99ος Ἐστανταῖς.—100ος Ἐστανταῖς.—101ος Ἐστανταῖς.—102ος Ἐστανταῖς.—103ος Ἐστανταῖς.—104ος Ἐστανταῖς.—105ος Ἐστανταῖς.—106ος Ἐστανταῖς.—107ος Ἐστανταῖς.—108ος Ἐστανταῖς.—109ος Ἐστανταῖς.—110ος Ἐστανταῖς.—111ος Ἐστανταῖς.—112ος Ἐστανταῖς.—113ος Ἐστανταῖς.—114ος Ἐστανταῖς.—115ος Ἐστανταῖς.—116ος Ἐστανταῖς.—117ος Ἐστανταῖς.—118ος Ἐστανταῖς.—119ος Ἐστανταῖς.—120ος Ἐστανταῖς.—121ος Ἐστανταῖς.—122ος Ἐστανταῖς.—123ος Ἐστανταῖς.—124ος Ἐστανταῖς.—125ος Ἐστανταῖς.—126ος Ἐστανταῖς.—127ος Ἐστανταῖς.—128ος Ἐστανταῖς.—129ος Ἐστανταῖς.—130ος Ἐστανταῖς.—131ος Ἐστανταῖς.—132ος Ἐστανταῖς.—133ος Ἐστανταῖς.—134ος Ἐστανταῖς.—135ος Ἐστανταῖς.—136ος Ἐστανταῖς.—137ος Ἐστανταῖς.—138ος Ἐστανταῖς.—139ος Ἐστανταῖς.—140ος Ἐστανταῖς.—141ος Ἐστανταῖς.—142ος Ἐστανταῖς.—143ος Ἐστανταῖς.—144ος Ἐστανταῖς.—145ος Ἐστανταῖς.—146ος Ἐστανταῖς.—147ος Ἐστανταῖς.—148ος Ἐστανταῖς.—149ος Ἐστανταῖς.—150ος Ἐστανταῖς.—151ος Ἐστανταῖς.—152ος Ἐστανταῖς.—153ος Ἐστανταῖς.—154ος Ἐστανταῖς.—155ος Ἐστανταῖς.—156ος Ἐστανταῖς.—157ος Ἐστανταῖς.—158ος Ἐστανταῖς.—159ος Ἐστανταῖς.—160ος Ἐστανταῖς.—161ος Ἐστανταῖς.—162ος Ἐστανταῖς.—163ος Ἐστανταῖς.—164ος Ἐστανταῖς.—165ος Ἐστανταῖς.—166ος Ἐστανταῖς.—167ος Ἐστανταῖς.—

ΤΟ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΖΕΠΕΛΙΝ

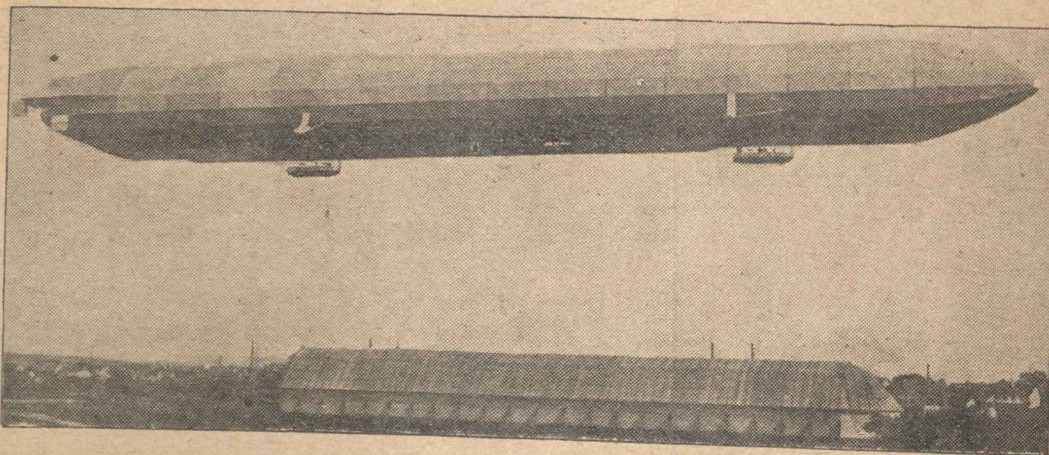
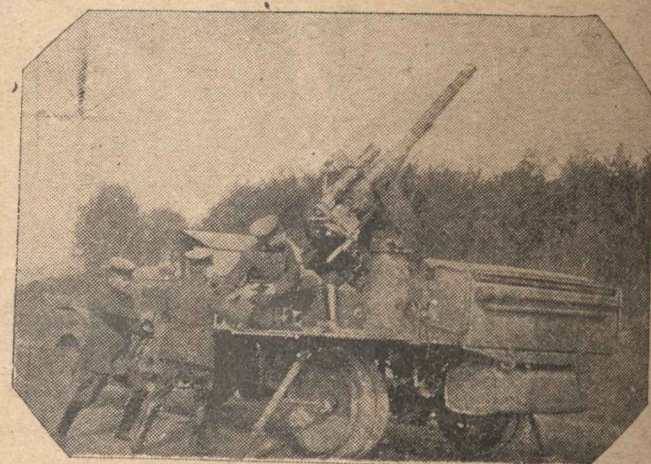

Ὁβίς Σράπνελ, φωτιζομένη, ἐνῶ ρίπτεται ἐν καιρῷ νυκτὸς κατὰ τῶν ἀεροστάτων, διὰ νὰ δίδῃ στόχον εἰς τὰ ὄπλα τοῦ πεζικοῦ.

Ἐκρηκτικὴ σφαῖρα Σράπνελ, ἐκσφενδονίζουσα ἄπειρα θρύμματα, τὰ ὁποῖα εἶνε καταστρεπτικώτατά διὰ τὰ Ζέπελιν.

Πυροβόλον Σράπνελ ἐπὶ αὐτοκινήτου, βάλλον κατὰ διερχομένου Ζέπελιν.

Ἀποψὲς ἐνὸς Γερμανικοῦ ἀεροπλοίου Ζέπελιν καὶ τοῦ ὑποστέγου ἐντὸς τοῦ ὁποίου φυλάσσονται ταῦτα.

Γ. ΚΥΠΡΙΑΝΙΔΗΣ

Τὰ Γερμανικὰ ἀεροπλοῖα Ζέπελιν εἶνε καταστρεπτικώτατα. Ἀλλὰ καὶ οἱ σύμμαχοι τὰ πολέμουν τελείως. Οὕτω αἱ εἰδικαὶ πρὸς καταδίωξιν τῶν ἀεροπλοίων τούτων σφαῖραι Σράπνελ τὴν μὲν νύκτα ἀφίγουν λάμψιν, τὴν δὲ ἡμέραν καπνὸν ὥστε νὰ παρέχουν στόχον ὅπως καὶ τὸ πεζικὸν πυροβολῇ τὰ Ζέπελιν. Ἀλλὰ καὶ γενικῶς πάντα τὰ πυροβόλα τὰ κατὰ τῶν Ζέπελιν φέρουν ἀσφαλῶς τὴν καταστροφὴν τῶν.

Τύποις Ἀθανασίου Δεληγιάννη